

U S T A W A

z dnia ... 2024 r.

o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) uchyla się pkt 2,

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zadania właściwych organów w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r., str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, oraz koordynatora do spraw usług cyfrowych.”;

2) w art. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej – usługodawcę, świadczącego usługę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej, wobec której Komisja Europejska przyjęła decyzję, o której mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065;

1b) dostawca usługi pośredniej – usługodawcę świadczącego usługę pośrednią, o której mowa w art. 3 lit. g rozporządzenia 2022/2065;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) koordynator do spraw usług cyfrowych – koordynatora do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r., str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej oraz ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

- 3) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych,
z wyłączeniem art. 22za– 22zy”;
- 4) uchyla się rozdział 3;
- 5) po rozdziale 4 dodaje się rozdziały 4a – 4h w brzmieniu:
„Rozdział 4a

Właściwe organy i koordynator do spraw usług cyfrowych

Art. 22a. 1. Właściwymi organami, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, są:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK” – w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale III w sekcji 4 rozporządzenia 2022/2065 oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów określonych w rozporządzeniu 2022/2065;
 - 2) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwany dalej „Prezesem UKE” – w zakresie spraw określonych w rozporządzeniu 2022/2065, innych niż wskazane w pkt 1
- zwani dalej „właściwymi organami”.

Art. 22b. Koordynatorem do spraw usług cyfrowych, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065, jest Prezes UKE.

Art. 22c. 1. Prezes UKE, wykonując zadania koordynatora do spraw usług cyfrowych określone w rozporządzeniu 2022/2065, współdziała z Prezesem UOKiK.

2. Spory o właściwość pomiędzy właściwymi organami w zakresie spraw, o których mowa w art. 22a, rozstrzyga Prezes Rady Ministrów.

Art. 22d. 1. Prezes UKE uczestniczy w posiedzeniach Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych.

2. Prezes UOKiK uczestniczy, wspólnie z Prezesem UKE, w posiedzeniu Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych, w przypadku, gdy przedmiotem posiedzenia są sprawy będące we właściwości Prezesa UOKiK.

Art. 22e. Prezes UOKiK przekazuje Prezesowi UKE roczną informację, zawierającą elementy, o których mowa w art. 55 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.

Art. 22f. Właściwe organy przekazują Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, na jego wniosek, informacje związane z przetwarzaniem danych osobowych, uzyskane w wyniku przeprowadzonych kontroli i postępowań.

Rozdział 4b

Certyfikacja podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów

Art. 22g. Certyfikacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, dokonuje Prezes UKE.

Art. 22h. 1. Podmiot ubiegający się o certyfikację składa do Prezesa UKE wniosek w postaci elektronicznej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 285, 1860 i 2699), Prezesa UKE.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko podmiotu ubiegającego się o certyfikację;
- 2) adres siedziby, adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej albo adres zamieszkania podmiotu ubiegającego się o certyfikację;
- 3) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o certyfikację;
- 4) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065;
- 5) wskazanie zakresu wnioskowanej certyfikacji.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

6. Przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE zasięga opinii organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o certyfikację.

7. Organ administracji publicznej przedstawia opinię, o której mowa w ust. 6, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu wniosku o jej wydanie.

8. Brak przedstawienia opinii w terminie, o którym mowa w ust. 7, nie wstrzymuje postępowania w sprawie certyfikacji.

9. Prezes UKE rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia jego złożenia.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, niezawierający informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1, pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 2-5, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 lub 5, Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że jego nieuzupełnienie w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania powoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

11. Prezes UKE zawiadamia wnioskodawcę o dokonaniu certyfikacji.

12. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest certyfikat wydawany przez Prezesa UKE.

13. Certyfikat, o którym mowa w ust. 12, zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu, który otrzymał certyfikat;
- 2) nazwę podmiotu dokonującego certyfikacji oraz wskazanie adresu jego siedziby;
- 3) numer lub oznaczenie certyfikatu;
- 4) okres, na jaki została dokonana certyfikacja;
- 5) datę wydania i podpis podmiotu dokonującego certyfikacji albo osoby upoważnionej;
- 6) informacje, o których mowa w art. 21 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2022/2065.

14. W okresie, na jaki została dokonana certyfikacja, podmiot, któremu udzielono certyfikacji, jest obowiązany spełniać warunki certyfikacji obowiązujące na dzień wydania certyfikatu.

Art. 22i. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia dokonania certyfikacji, jeżeli podmiot ubiegający się o certyfikację nie spełnia warunków, o których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22j. 1. Prezes UKE po dokonaniu certyfikacji jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków certyfikacji, do przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu, któremu udzielono certyfikacji.

2. Prezes UKE zawiadamia podmiot, o którym mowa w ust. 1, o zamiarze przeprowadzenia czynności sprawdzających.

3. Czynności sprawdzające przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienia o zamiarze ich przeprowadzenia. Jeżeli czynności sprawdzające

nie zostaną przeprowadzone w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, ich przeprowadzenie wymaga ponownego zawiadomienia.

4. Czynności sprawdzające przeprowadza się na podstawie wydanego przez Prezesa UKE imiennego upoważnienia, które zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej czynności sprawdzające;
- 2) oznaczenie podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia czynności sprawdzających;
- 4) zakres czynności sprawdzających;
- 5) datę i miejsce jego wystawienia;
- 6) podpis Prezesa UKE albo osoby upoważnionej.

5. Osoba przeprowadzająca czynności sprawdzające jest uprawniona do:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń w dniach i godzinach pracy podmiotu, o którym mowa w ust. 1;
- 2) wglądu do dokumentów i informacji mających bezpośredni związek z działalnością objętą certyfikacją;
- 3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach związanych z działalnością objętą certyfikacją.

6. Czynności sprawdzających dokonuje się w obecności podmiotu, o którym mowa w ust. 1, lub osoby przez niego upoważnionej.

7. Z czynności sprawdzających sporządza się protokół i przedstawia go podmiotowi, o którym mowa w ust. 1. Przepisy art. 22zd ust. 12-18 stosuje się odpowiednio.

Art. 22k. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, cofa certyfikację w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu udzielono certyfikacji, nie spełnia już warunków, których mowa w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065.

2. Prezes UKE, przed cofnięciem certyfikacji, umożliwia podmiotowi, któremu udzielono certyfikacji, ustosunkowanie się do ustaleń dokonanych w toku czynności sprawdzających, o których mowa w 22j ust. 1, oraz do zamiaru cofnięcia certyfikacji, w terminie 14 dni od dnia doręczenia temu podmiotowi informacji o wynikach czynności sprawdzających i zamiarze cofnięcia certyfikacji.

Art. 22l. Od decyzji Prezesa UKE, o których mowa w art. 22i i art. 22k ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22m. 1. Certyfikowane organy pozasądowego rozstrzygania sporów przekazują Prezesowi UKE sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4 zdanie pierwsze

rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Do przekazania sprawozdania stosuje się odpowiednio przepisy art. 22h ust. 1-3.

Rozdział 4c

Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

Art. 22n. Prezes UKE przyznaje status zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22o. 1. Podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego składa wniosek. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22h ust. 1-3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego albo jego imię i nazwisko;
- 2) adres siedziby albo zamieszkania podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 3) adres miejsca prowadzenia działalności gospodarczej albo siedziby podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 4) adres poczty elektronicznej podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 5) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

4. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego może zasięgnąć opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

5. Organ, o którym mowa w ust. 4, przedstawia opinię, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu wniosku o jej wydanie.

6. Brak przedstawienia opinii w terminie, o którym mowa w ust. 5, nie wstrzymuje postępowania w sprawie nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

7. Prezes UKE rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jego złożenia.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, złożony do Prezesa UKE, niezawierający informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2-5, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 lub 3, Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

9. Prezes UKE zawiadamia wnioskodawcę o przyznaniu statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

10. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest zaświadczenie wydawane przez Prezesa UKE.

Art. 22p. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2046.

Art. 22r. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, cofa status zaufanego podmiotu sygnalizującego w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano status podmiotu zaufanego, przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2046.

2. Prezes UKE po przyznaniu statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2046, do przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przepisy art. 22j ust. 2-7 stosuje się odpowiednio.

3. Prezes UKE przed wydaniem decyzji o cofnięciu statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego umożliwia podmiotowi, któremu przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego, ustosunkowanie się do ustaleń dokonanych w toku czynności sprawdzających i zamiaru cofnięcia tego statusu, w terminie 14 dni od dnia doręczenia temu podmiotowi informacji o wynikach czynności sprawdzających i zamiarze cofnięcia statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

4. Prezes UKE zawiesza status zaufanego podmiotu sygnalizującego na okres trwania czynności sprawdzających, o których mowa w ust. 2, w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2046.

Art. 22s. Od decyzji Prezesa UKE, o których mowa w art. 22p i art. 22r ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 22t. 1. Zaufane podmioty sygnalizujące przekazują Prezesowi UKE coroczne sprawozdanie dotyczące zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 16 rozporządzenia 2022/2065, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Do złożenia sprawozdania stosuje się odpowiednio przepisy art. 22h ust. 1-3.

Rozdział 4d

Status zweryfikowanego badacza

Art. 22u. Prezes UKE przyznaje status zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22v. 1. Osoba ubiegająca się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza składa wniosek. Do złożenia wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 22h ust. 1-3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza;
- 2) adres zamieszkania osoby ubiegającej się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza;
- 3) adres poczty elektronicznej osoby ubiegającej się o przyznanie statusu zweryfikowanego badacza;
- 4) informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065.

4. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza zasięga opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub może zasięgnąć opinii innych organów administracji publicznej właściwych w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o status zweryfikowanego badacza.

5. Organ, o którym mowa w ust. 4, przedstawia opinię w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku o jej wydanie.

6. Brak przedstawienia opinii w terminie, o którym mowa w ust. 5, nie wstrzymuje postępowania w sprawie nadania statusu zweryfikowanego badacza.

7. Prezes UKE rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jego złożenia.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, niezawierający informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli wniosek nie zawiera informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2-4, lub nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 lub 3, Prezes UKE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku wraz z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

9. Prezes UKE zawiadamia wnioskodawcę o przyznaniu statusu zweryfikowanego badacza.

10. Dokumentem potwierdzającym przyznanie statusu zweryfikowanego badacza jest zaświadczenie wydawane przez Prezesa UKE.

Art. 22w. Prezes UKE przekazuje wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej.

Art. 22x. Prezes UKE w przypadku, o którym mowa w art. 40 ust. 5 rozporządzenia 2022/2065, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, którego dotyczy wniosek, przekazuje zmieniony wniosek, o którym mowa w art. 40 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, wraz z nowym terminem na zastosowanie się do wniosku. W przypadku nieuwzględnienia zmienionego wniosku przekazuje informację o swoim stanowisku.

Art. 22y. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zweryfikowanego badacza, jeżeli podmiot ubiegający się przyznanie statusu zaufanego badacza nie spełnia warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2046.

Art. 22z. 1. Prezes UKE, w drodze decyzji, cofa status zaufanego badacza w przypadku stwierdzenia, że podmiot, któremu przyznano status zaufanego badacza, nie

spełnia lub przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2046.

2. Prezes UKE po przyznaniu statusu zaufanego badacza jest uprawniony, w celu oceny spełniania warunków, o których mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2046, do przeprowadzenia czynności sprawdzających u podmiotu, któremu przyznano status zaufanego badacza. Przepisy art. 22j ust. 2-7 stosuje się odpowiednio.

3. Przed zakończeniem postępowania dotyczącego zakończenia dostępu, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065, i wydaniem decyzji o cofnięciu statusu zweryfikowanego badacza, Prezes UKE umożliwia zweryfikowanemu badaczowi ustosunkowanie się do ustaleń dokonanych w toku czynności sprawdzających i zamiaru cofnięcia statusu zweryfikowanego badacza, w terminie 14 dni od dnia doręczenia mu informacji o wynikach czynności sprawdzających i zamiarze cofnięcia statusu zweryfikowanego badacza.

4. Od decyzji Prezesa UKE, o których mowa w art. 22y i art. 22z ust. 1, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

5. O wydanej decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes UKE informuje zainteresowanego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej oraz cofa wnioski, o którym mowa w art. 40 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, skierowany do takiego dostawcy.

Rozdział 4e

Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

Art. 22za. 1. Nakaz podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, o którym mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, wydany przez organ administracji publicznej albo sąd, spełnia warunki, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Organ wydający nakaz doręcza nakaz Prezesowi UKE, w terminie 7 dni od dnia wydania nakazu, wraz z otrzymanymi od dostawcy usług pośrednich informacjami o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz.

Art. 22zb. 1. Nakaz udzielenia informacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, wydany przez organ administracji publicznej albo sąd spełnia warunki, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065.

2. Organ wydający nakaz doręcza nakaz Prezesowi UKE w terminie 7 dni od dnia wydania nakazu wraz z otrzymanymi od dostawcy usług pośrednich informacjami o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz.

Art. 22zc. 1. Właściwy organ wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

3. Właściwy organ wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadamia o tym stroną postępowania.

Art. 22zd. 1. W toku postępowania, o którym mowa w art. 22zc ust. 1, właściwy organ może przeprowadzić kontrolę podmiotu, wobec którego zostało wszczęte postępowanie, zwanego dalej „podmiotem kontrolowanym”, w zakresie objętym tym postępowaniem.

2. Właściwy organ wszczyna kontrolę z urzędu.

3. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń podmiotu kontrolowanego;
- 2) wglądu do dokumentów zawierających dane będące przedmiotem kontroli;
- 3) przetwarzania danych osobowych w zakresie objętym przedmiotem kontroli;
- 4) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników podmiotu kontrolowanego;
- 5) zabezpieczania dokumentów i innych materiałów, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

4. Kontrola może być wykonywana przez osoby upoważnione po okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wraz z dokumentem tożsamości wskazanym w tym upoważnieniu albo legitymacji służbowej.

5. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko upoważnionego pracownika uprawnionego do przeprowadzenia kontroli;

- 5) określenie stanowiska służbowego upoważnionego pracownika uprawnionego do przeprowadzenia kontroli wraz z informacją o jednostce go zatrudniającej;
- 6) serię i numer dokumentu tożsamości upoważnionego pracownika uprawnionego do przeprowadzenia kontroli albo numer jego legitymacji służbowej;
- 7) datę ważności upoważnienia;
- 8) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 9) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 10) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 11) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska;
- 12) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanej osoby.

6. O planowanej kontroli zawiadamia się kierownika podmiotu kontrolowanego, podając przewidywany czas trwania kontroli.

7. W przypadku, gdy w trakcie przeprowadzania kontroli, zaistnieje konieczność wydłużenia czasu trwania kontroli, organ właściwy może przedłużyć ważność upoważnienia, o czym niezwłocznie informuje podmiot kontrolowany.

8. Kierownik podmiotu kontrolowanego, osoba upoważniona lub inny pracownik podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933), jak również kontrolowana osoba fizyczna jest obowiązana udzielać kontrolującemu, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić mu:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) dostęp do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, danych urządzeń, aparatury i sieci kontrolowanego podmiotu;
- 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń podmiotu kontrolowanego.

9. Podmiot kontrolowany może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania kontroli z naruszeniem przepisów. Jeżeli kontrola dotyczy osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, przepisy art. 59 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców stosuje się odpowiednio.

10. W czynnościach kontrolnych mogą brać udział osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, niebędące pracownikami właściwego organu, po okazaniu upoważnienia

organu przeprowadzającego kontrolę, o której mowa w ust. 1, do wykonywania czynności kontrolnych.

11. Czynności kontrolne mogą być prowadzone w sposób zdalny za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli może to usprawnić przeprowadzenie kontroli lub przemawia za tym charakter prowadzonej przez podmiot działalności.

12. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się projekt wystąpienia pokontrolnego i przekazuje go podmiotowi kontrolowanemu.

13. Projekt wystąpienia pokontrolnego zawiera w szczególności:

- 1) określenie zakresu kontroli;
- 2) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 4) imiona i nazwiska osób kontrolujących;
- 5) opis przebiegu kontroli;
- 6) ustalenia z przeprowadzonej kontroli;
- 7) informację o stwierdzeniu naruszeń lub ich braku;
- 8) zalecenia pokontrolne, jeżeli w toku kontroli stwierdzono, że jest zasadne usunięcie stwierdzonych naruszeń.

14. Od otrzymanego projektu wystąpienia pokontrolnego kontrolowanemu przysługuje prawo wniesienia do właściwego organu zastrzeżeń, w terminie 14 dni od dnia doręczenia projektu wystąpienia pokontrolnego.

15. Kontrolujący niezwłocznie po rozpatrzeniu zastrzeżeń, przekazuje stanowisko do wniesionych zastrzeżeń wraz z wystąpieniem pokontrolnym lub w przypadku niewniesienia zastrzeżeń, przekazuje wyłącznie wystąpienie pokontrolne.

16. Od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

17. Protokół podpisują kontrolujący oraz kierownik kontrolowanej jednostki lub osoba przez niego upoważniona, a w przypadku kontrolowania osoby fizycznej – kontrolowana osoba fizyczna.

18. Do czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 6–13, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy telekomunikacyjnej, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 22ze. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, nakazującą

zaprzestania naruszeń, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może zawierać środki usunięcia skutków naruszenia obowiązków wynikające z rozporządzenia 2022/2065 w celu zapewnienia wykonania nakazu.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, powinny być proporcjonalne do wagi i rodzaju naruszenia oraz konieczne do usunięcia jego skutków.

Art. 22zf. Jeżeli w wyniku postępowania, o którym mowa w art. 22zc ust. 1, stwierdzono, że dostawca usług pośrednich nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 lub decyzji, o której mowa w ust. 1, wydanej przez właściwy organ, organ ten może nałożyć karę, o której mowa w art. 22zr.

Art. 22zg. 1. Nie wydaje się decyzji, o której mowa w art. 22ze ust. 1, jeżeli dostawca usług pośrednich zaprzestał w trakcie prowadzonego postępowania naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. W przypadku określonym w ust. 1, właściwy organ wydaje decyzję o naruszeniu przez dostawcę usług pośrednich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie ich stosowania.

3. Ciężar udowodnienia zaprzestania naruszania obowiązków, o których mowa w ust. 1, spoczywa na przedsiębiorcy.

Art. 22zh. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że dostawca usług pośrednich:

- 1) naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia oraz usunięcia jego skutków;
- 2) zaprzestał naruszania przepisów rozporządzenia 2022/2065 i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia

–właściwy organ może, w drodze decyzji, zobowiązać dostawcę usług pośrednich do wykonania tych zobowiązań.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę usług pośrednich do złożenia

jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji, lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt przedsiębiorcy.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ nakłada na dostawcę usług pośrednich obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

4. Właściwy organ może z urzędu uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) została ona wydana w oparciu o nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty;
- 2) dostawca usług pośrednich nie wykonuje zobowiązań lub obowiązków, o których mowa w ust. 1-3.

5. Właściwy organ może, za zgodą dostawcy usług pośrednich, z urzędu uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy nastąpiła zmiana okoliczności, mających istotny wpływ na wydanie decyzji.

6. W przypadku uchylenia decyzji właściwy organ orzeka co do istoty sprawy.

7. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, dostawca usług pośrednich nie podjął działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, właściwy organ może nałożyć karę, o której mowa w art. 22zr, chyba że na podstawie art. 22zf zostało już wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary za niewypełnianie tych obowiązków.

Art. 22zi. 1. Właściwy organ bez wszczynania postępowania może wystąpić do dostawcy usług pośrednich w sprawie podejrzenia naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065.

2. Dostawca usług pośrednich, do którego właściwy organ skierował wystąpienie, może w terminie określonym przez ten organ przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia doręczenia wystąpienia dostawcy usług pośrednich.

Art. 22zj. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowań administracyjnych, o których mowa w rozdziale 4b - 4e, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775).

Rozdział 4f

Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

Art. 22zk. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu 2022/2065, do roszczeń odbiorców usług z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Art. 22zl. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, właściwy jest sąd okręgowy.

Art. 22zm. O wniesieniu pozwu oraz prawomocnym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o którym mowa w art. 54 tego rozporządzenia, sąd zawiadamia niezwłocznie Prezesa UKE.

Art. 22zn. 1. W sprawach o roszczenia z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, które mogą być dochodzone w postępowaniu przed sądem, Prezes UKE może wytaczać powództwa na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, za jego zgodą, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do Prezesa UKE stosuje się odpowiednio art. 55-60 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.³).

Art. 22zo. Prezes UKE, jeżeli uzna, że przemawia za tym interes publiczny, przedstawia sądowi opinie w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

Art. 22zp. Do postępowania w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065, o których mowa w art. 54 rozporządzenia 2022/2065, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

³) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

Rozdział 4g

Skarga na dostawców usług pośrednich

Art. 22zq. 1. Do wniesienia skargi, o której mowa w art. 53 rozporządzenia 2022/2065, przepisy art. 22h ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

2. Prezes UKE dokonuje oceny skargi.

3. W przypadku, gdy w ocenie Prezesa UKE, właściwym do rozpatrzenia skargi jest Prezes UOKiK, Prezes UKE przekazuje skargę temu organowi i informuje o tym podmiot składający skargę.

4. Właściwy organ zawiadamia dostawcę usług pośrednich, którego skarga dotyczy, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065, o wniesieniu skargi.

5. Właściwy organ informuje wnoszącego skargę oraz dostawcę usług pośrednich, którego skarga dotyczy, o możliwości przedstawienia wszelkich dokumentów i wyjaśnień, które mogą mieć znaczenia dla rozpatrzenia skargi, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji.

6. Do przekazania dokumentów i wyjaśnień, o których mowa w ust. 5, przepisy art. 22h ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4h

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 22zr. 1. Właściwy organ, może nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązanego do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 6% światowego obrotu osiągniętego przez ten podmiot w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli nie wypełnia on obowiązki określone w art. 11-12, art. 14-18, art. 20-21, art. 22 ust. 1, art. 23-28 i art. 30-32 rozporządzenia 2022/2065.

2. Właściwy organ w zakresie objętym jego właściwością, może nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązanego do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu lub światowego obrotu danego podmiotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli:

- 1) utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych przez właściwy organ;

2) nie wypełnia obowiązków związanych z udzieleniem informacji, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia 2022/2065.

3. Właściwy organ w zakresie objętym jego właściwością, może nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji, okresową karę pieniężną, której maksymalna dzienna wysokość wynosi nie więcej niż 5% średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego podmiotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Karę pieniężną nakłada się, licząc od daty wskazanej w decyzji.

4. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy dostawca usług pośrednich zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli właściwy organ uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Art. 22zs. Ustalając wysokość kary pieniężnej, właściwy organ, o którym mowa w art. 22b, uwzględnia czas trwania, zakres lub skutki naruszenia, wcześniejsze naruszenia popełnione przez ukaranego dostawcę usług pośrednich, o którym mowa w art. 22zr, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Art. 22zt. 1. Dostawca usług pośrednich jest obowiązany do dostarczenia właściwemu organowi na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, właściwy organ może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, uwzględniając wielkość dostawcy usług pośrednich, specyfikę prowadzonej przez niego działalności lub ogólnie dostępne dane finansowe dotyczące dostawcy usług pośrednich, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.

2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość jego obrotu, o którym mowa w art. 22zr ust. 1 i 2, właściwy organ uwzględnia obrót osiągnięty przez tych dostawców usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

3. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 500 000 złotych właściwy organ nakładając administracyjną karę pieniężną na podstawie art. 22zr ust. 1 i 2 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez

dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary.

4. W przypadku gdy dostawca usług pośrednich nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 3, lub gdy obrót dostawcy usług pośrednich obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 500 000 złotych właściwy organ, o którym mowa w art. 22b, może nałożyć na dostawcę usług pośrednich, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 15 000 złotych.

5. W przypadku gdy przed wydaniem decyzji dostawca usług pośrednich nie dysponuje danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, właściwy organ nakładając karę pieniężną na podstawie art. 22zr ust. 1 i 2, uwzględnia:

- 1) obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w roku obrotowym poprzedzającym ten rok;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 4 – średni obrót osiągnięty przez dostawcę usług pośrednich w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok.

Art. 22zu. Środki z administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 22zr, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 22zv. 1. Administracyjne kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 22zr ust. 1-3, stała się ostateczna.

Art. 22zw. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują właściwemu organowi nakładającemu karę pieniężną, o której mowa w art. 22zr.

Art. 22zx. 1. Od decyzji w sprawie nałożenia kar wydanych przez właściwy organ przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Do postępowania w sprawach odwołań, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniach w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów oraz w sprawie praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową.

Art. 22zy. Przepisów art. 189d-189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170) w art. 296 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisu nie stosuje się do osoby, której odpowiedzialność jest wyłączona na podstawie art. 4-8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r. str. 1).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 i 1705) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prezes Urzędu jest właściwym organem, o którym mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022 r. str. 1), w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale III sekcja 4 tego rozporządzenia oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów, o których mowa w tym rozporządzeniu.”.

Art. 4. 1. Limit wydatków Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w latach 2024-2033, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 19 143 026 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi w:

- 1) 2024 r. – 570 000 zł;
- 2) 2025 r. – 1 854 000 zł;
- 3) 2026 r. – 1 905 912 zł;
- 4) 2027 r. – 1 959 277 zł;
- 5) 2028 r. – 2 008 259 zł;
- 6) 2029 r. – 2 060 473 zł;
- 7) 2030 r. – 2 114 045 zł;

- 8) 2031 r. – 2 169 010 zł;
- 9) 2032 r. – 2 223 235 zł;
- 10) 2033 r. – 2 278 815 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków określonych w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy lub na ograniczeniu kosztów.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

5. Limit wydatków Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konkurencji w latach 2024-2033, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 6 381 010 zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi w:

- 1) 2024 r. – 190 000 zł;
- 2) 2025 r. – 618 000 zł;
- 3) 2026 r. – 635 304 zł;
- 4) 2027 r. – 653 093 zł;
- 5) 2028 r. – 669 420 zł;
- 6) 2029 r. – 686 825 zł;
- 7) 2030 r. – 704 682 zł;
- 8) 2031 r. – 723 003 zł;
- 9) 2032 r. – 741 078 zł;
- 10) 2033 r. – 759 605 zł.

6. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków określonych w ust. 5, stosuje się mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy lub na ograniczeniu kosztów.

7. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 5, jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

8. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 6, jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM
Magdalena Witkowska-Krzymowska
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Cyfryzacji

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Opracowanie projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wynika z konieczności zapewnienia stosowania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

Rozporządzenie reguluje zasady świadczenia usług pośrednich, do których zalicza się:

- usługi zwykłego przekazu – polegające na transmisji w sieci telekomunikacyjnej informacji do odbiorcy usługi, lub na zapewnieniu dostępu do sieci internet;
- usługi cachingu – polegające na transmisji informacji obejmującej automatyczne i krótkotrwale pośrednie przechowywanie danych w celu przyspieszenia ponownego dostępu do nich na żądanie innego podmiotu;
- usługi hostingu – polegające na przechowywaniu informacji dostarczonych przez odbiorcę usługi i na jego żądanie (np. przetwarzanie w chmurze), usługi umożliwiające udostępnianie treści i informacji online, usługi przechowywania i udostępniania plików.

Podzbiorem tej ostatniej kategorii (hostingu) są platformy internetowe (np. platformy handlu elektronicznego, serwisy społecznościowe) usługa hostingu, w której na żądanie odbiorcy usługi dostawca przechowuje i udostępnia publicznie informacje. Do usług pośrednich zalicza się również wyszukiwarki internetowe. Szczególną kategorię podmiotów regulowanych przez Rozporządzenie, na które akt ten nakłada dodatkowe obowiązki chroniące użytkowników, są bardzo duże platformy i bardzo duże wyszukiwarki¹. Podmioty te podlegają zasadniczo nadzorowi ze strony Komisji Europejskiej.

Rozporządzenie ma na celu stworzenie bezpieczniejszego środowiska internetowego dla konsumentów i przedsiębiorstw w Unii Europejskiej (UE), wprowadzając zestaw przepisów, których zadaniem jest:

- skuteczniejsza ochrona odbiorców usługi i ich praw podstawowych;

¹Za bardzo dużą platformę lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową uznaje się podmiot, który świadczy usługi dla więcej niż 45 mln aktywnych użytkowników miesięcznie i na podstawie decyzji Komisji Europejskiej został za taki podmiot uznany.

- określenie jasnych obowiązków dla dostawców usług pośrednich;
- zwalczanie nielegalnych treści, usług lub produktów, m.in. poprzez obowiązek wdrożenia przez dostawców hostingu mechanizmu zgłaszania i działania (ang. notice and action);
- osiągnięcie większej przejrzystości poprzez lepszą sprawozdawczość i nadzór.

Należy podkreślić, że zgodnie z regułami obowiązującymi w zakresie aktów prawnych uchwalanych przez instytucje UE, rozporządzenia są aktami prawnymi bezpośrednio wiążącymi przeznaczonymi do jednolitego stosowania na całym obszarze UE. W związku z tym Rozporządzenie, w tym wspomniane obowiązki dostawców usług pośrednich, będą obowiązywały bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Przepisy znajdą zastosowanie od 17 lutego 2024 r. (z wyłączeniem określonych artykułów, które weszły w życie od dnia 16 listopada 2022 r.). Ponadto warto wskazać, iż pierwsza grupa wyznaczonych decyzją Komisji Europejskiej bardzo dużych platform i bardzo dużych wyszukiwarek ma już obowiązek bezpośrednio stosować przepisy Rozporządzenia od dnia 25 sierpnia 2023 r.

Rozporządzenie w przeciwieństwie do dyrektywy nie wymaga zatem wdrożenia, a co więcej nie powinno powielać jego postanowień. Do krajowego porządku prawnego należy natomiast wprowadzić przepisy, które zapewnią skuteczne stosowanie przepisów Rozporządzenia, bez ich powielania i unikając kolizji z treścią tych przepisów. Uregulowania w prawie krajowym wymagają zatem w szczególności następujące kwestie mające odzwierciedlenie w przedmiotowym projekcie ustawy:

- przepisy instytucjonalne dotyczące wyznaczenia koordynatora do spraw usług cyfrowych (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej) i właściwych organów (Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) wraz z określeniem zakresu ich właściwości;

- zasady postępowania przed organami i współpracy między organami, w tym:

- prowadzenia postępowania wyjaśniającego, kontroli i postępowań przed właściwymi organami, związanych z naruszeniem przez dostawców usług pośrednich obowiązków wynikających z Rozporządzenia (w projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia i kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził),

-- proceduralne aspekty nakładania kar (przy czym maksymalna wysokość samych kar wynika wprost z art. 52 Rozporządzenia),

-- proceduralne aspekty wnoszenia skarg, o których mowa w art. 53 Rozporządzenia, na dostawców usług pośrednich;

-- kwestie wymagające ustanowienia procedur, przy uwzględnieniu wymogów i warunków wskazanych w Rozporządzeniu, tj. procedury dokonywania przez koordynatora do spraw usług cyfrowych:

-- nadania statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 Rozporządzenia; rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej; status zweryfikowanego badacza zależy od spełnienia określonych przesłanek i nadawany jest przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby danej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, zapewniając dostawcy pewność, iż dane będą udostępniane przy zachowaniu odpowiednich zasad bezpieczeństwa,

-- nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego (ang. trusted flaggers), o których mowa w art. 22 Rozporządzenia; są to niezależne podmioty, których zgłoszenia treści uznanych za nielegalne dokonywane dostawcy usług pośrednich mają być traktowane przez dostawców w sposób priorytetowy,

-- certyfikacji organów pozasądowego rozwiązywania sporów;

-- dostosowania wymogów względem nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazów udzielenia informacji (wskazane w rozporządzeniu minimalne informacje, które powinny się znaleźć w nakazie), które są wydawane przez organy administracyjne bądź sądy, na podstawie prawa unijnego lub krajowego, do wymogów Rozporządzenia;

-- zasady dotyczące odpowiedzialność cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia;

-- związane z wejściem w życie Rozporządzenia zmiany w przepisach innych ustaw, które zawierają przepisy niezgodne z Rozporządzeniem lub powielają jego regulacje.

Regulacje zawarte w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), służyły implementacji do polskiego prawodawstwa przepisów dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego, w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym). Wraz z wejściem w życie Rozporządzenia, część przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym uległa uchyleń i przeniesieniu do Rozporządzenia. Zmiany te mają w konsekwencji wpływ na treść odpowiednich regulacji w ustawie z o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynikających z dyrektywy o handlu elektronicznym.

Mając powyższe na uwadze, konieczne było opracowanie nowelizacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, celem przystosowania polskich przepisów do treści Rozporządzenia.

Konstrukcja prawna Rozporządzenia, wyznaczając zakres kompetencji państw członkowskich we wdrażaniu przepisów Rozporządzenia, w sposób ścisły wskazała obszary pozostawione w gestii państw członkowskich.

Tym samym przepisy projektowanej nowelizacji służą zaktualizowaniu przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w taki sposób, aby z jednej strony dostosować ustawę do zmienianej przepisami Rozporządzenia dyrektywy o handlu elektronicznym, a z drugiej strony, aby ustawa stanowiła podstawę dla należytego stosowania przepisów Rozporządzenia w polskim porządku prawnym, w zakresie wskazanym wyżej.

Co istotne ze względu na wprowadzone w Rozporządzeniu zmiany dotyczące przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, zmianie uległ zakres przedmiotowy ustawy. Ujmowane do tej pory w ramach ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną zasady wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną wyrażone zostały bezpośrednio w przepisach Rozporządzenia. Należy podkreślić jednak, że zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów Rozporządzenia, w których zawarte są analogiczne przepisy, z uwzględnieniem zmian, o których wspomniano poniżej.

Zmiany w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną

Art. 1 projektu ustawy przewiduje wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

W art. 1 w pkt 1 dostosowano zakres ustawy do zmian wynikających z Rozporządzenia, ustalając, iż ustawa określa także zadania właściwych organów i koordynatora do spraw usług cyfrowych.

W art. 1 w pkt 2 projektu ustawy zaktualizowano słowniczek definicji wykorzystywanych w ustawie, wprowadzający wyjaśnienia wyrażen wykorzystywanych w ustawie, zdefiniowanych w oparciu o przepisy Rozporządzenia.

Zmiana w art. 1 w pkt 3 służy dostosowaniu przepisów dotyczących wyłączenia ze stosowania artykułów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, związanemu z uchynieniem art. 12-15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Ze względu na ujęcie wyłączenia obecnie w przepisach Rozporządzenia, w związku z tą zmianą przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, abstrahując od obowiązków wynikających wprost z Rozporządzenia względem określonych w Rozporządzeniu przedsiębiorców. Dodatkowo wskazanych w tym artykule w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną przedsiębiorców obowiązywać będą przepisy ustanowione w Rozdziałach 4e-4h. W przypadku tych ostatnich, trzeba zwrócić uwagę, iż rozdziały te, chociaż co do zasady dotyczą działań organów, to jednakże realizowanych w stosunku do dostawców i w związku z kwestiami uregulowanymi w Rozporządzeniu. Zawierają przy tym pojedyncze przepisy, które nakładają na dostawcę określone obowiązki, w związku z czym konieczne jest zastosowanie wskazanych przepisów względem wymienionych przedsiębiorców.

W art. 1 w pkt 4 przewidziano uchynienie rozdziału 3. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, odesłania do art. 12-15 dyrektywy 2000/31/WE odczytuje się jako odesłania odpowiednio do art. 4, 5, 6 i 8 niniejszego Rozporządzenia, zaś wskazane artykuły dyrektywy 2000/31/WE zostały uchylone. Artykuły te dotyczyły odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami, określając wyłączenia odpowiedzialności w przypadku spełnienia odpowiednich kryteriów podczas świadczenia usług zwykłego przekazu, cachingu i hostingu, jak również przewidując brak ogólnego obowiązku w zakresie nadzoru informacji, które przekazują lub przechowują usługodawcy świadczący wymienione usługi. W obecnym brzmieniu Rozporządzenia zasady dotyczące odpowiedzialności tych usługodawców ujęte zostały w przepisach art. 4, 5, 6 i 8, a więc regulacje te będą obowiązywały bezpośrednio

w polskim systemie prawnym. Uchylenie wskazanych przepisów dyrektywy 2000/31/WE, które wdrożone zostały przepisami art. 12-15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, oznacza utratę podstawy prawnej takiej implementacji i konieczność ich uchylenia.

W art. 1 pkt 5 projektu ustawy proponuje się dodanie nowych rozdziałów 4a – 4h, z uwagi na to, że należyte stosowanie przepisów Rozporządzenia, mimo bezpośredniego obowiązywania tej regulacji w polskim systemie prawnym, wymaga przystosowania polskiego prawodawstwa do tej części regulacji, w której albo pozostawiono w gestii państw członkowskich szczegółowe określenie tej materii, albo która wymaga implementacji ze względu na zróżnicowanie praw procesowych państw członkowskich. W świetle powyższego projektodawca zdecydował się na dodanie do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną kolejnych rozdziałów regulujących usługi cyfrowe.

Rozdział 4a. Właściwe organy i koordynator do spraw cyfrowych

W rozdziale 4a określono właściwe organy w rozumieniu Rozporządzenia i wyznaczono jeden z organów do pełnienia funkcji koordynatora do spraw usług cyfrowych (dodawane art. 22a i 22b).

Zgodnie z art. 49 Rozporządzenia każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć co najmniej jeden organ, któremu powierzy zadanie nadzorowania stosowania i w razie potrzeby egzekwowania niniejszego Rozporządzenia. W przypadku powierzenia tych zadań jednemu organowi, ten wyznaczony organ w każdym państwie członkowskim powinien nosić miano koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych m.in. pełni rolę pojedynczego punktu kontaktowego w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem Rozporządzenia dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów do spraw usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla ewentualnych innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. Rozporządzenie przewiduje możliwość wyznaczenia w państwie więcej niż jednego właściwego organu do spraw określonych w Rozporządzeniu. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego Rozporządzenia powierzono kilku organom, jeden z wybranych organów pełnić powinien rolę koordynatora do spraw usług cyfrowych. Koordynator do spraw usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy

koordynatorem do spraw usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy wzajemnej współpracy.

Rolą koordynatora jest zatem w szczególności zapewnienie na poziomie krajowym koordynacji w zakresie kwestii poruszanych w Rozporządzeniu, między innymi w kontekście koordynacji działań poszczególnych właściwych organów. Celem Rozporządzenia jest ochrona rynku wewnętrznego i poprawienia jego funkcjonowania poprzez ustanowienie zestawu jednolitych, skutecznych i proporcjonalnych zasad na poziomie Unii, które umożliwiłyby wprowadzanie innowacyjnych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym i zwiększenie ich skali. Jak wspomniane jest to w preambule Rozporządzenia, związane jest to między innymi z koniecznością wyjścia naprzeciw nowym zagrożeniom, jakie przyniosły odbiorcom usług cyfrowych rozwój internetowych serwisów społecznościowych i internetowych platform umożliwiających konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, które pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby.

Wobec tego projektodawca zdecydował się na podział przewidzianych m.in. w art. 49 Rozporządzenia uprawnień i obowiązków związanych z nadzorem i egzekwowaniem Rozporządzenia na dwa właściwe organy. Zgodnie z dodanymi w nowelizacji art. 22a i art. 22b, za właściwe organy uznani zostali: Prezes Urzędu Komunikacji, zwany dalej Prezesem UKE oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej Prezesem UOKiK. Prezesowi UKE przyznano przy tym funkcję koordynatora do spraw usług cyfrowych. Zakres spraw powierzonych Prezesowi UKE jako koordynatorowi do spraw usług cyfrowych ograniczony jest sprawami zastrzeżonymi do właściwości innych organów, z wyszczególnieniem wśród obowiązkowych przypisanych Prezesowi UKE spraw dotyczących platform udostępniania wideo. Podział obowiązków przewidziany w art. 22a podyktowany jest intencją utrzymania odpowiednich zakresów przepisów Rozporządzenia w kompetencji organów, które obecnie pełnią rolę właściwych organów w sprawach podobnych lub analogicznych do tych przewidzianych przepisami Rozporządzenia. W tym kontekście Prezesowi UOKiK powierzono sprawy, o których mowa w rozdziale III sekcja 4 Rozporządzenia 2022/2065 oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów. Zawierają się w tym zakresie sprawy dotyczące dostawców platform internetowych umożliwiających

konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość. Mając na uwadze, iż przepisy te w głównej mierze odnoszą się do nadzoru nad przedsiębiorcami i ochrony praw konsumenta, uznano, iż właściwym organem do ich nadzoru i egzekwowania będzie Prezes UOKiK.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych nie został wskazany jako jeden z właściwych organów w rozumieniu Rozporządzenia, mimo ujęcia w przepisach Rozporządzenia zadań związanych z ochroną danych osobowych, w szczególności spraw określonych w art. 26 ust. 3 i 28 ust. 2 Rozporządzenia. Podyktowane jest to zakresem obowiązywania Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) i ustawy o ochronie danych osobowych, na podstawie którego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych będzie właściwy zajmować się sprawami dot. przetwarzania danych osobowych, o których mowa w Rozporządzeniu. Mając na uwadze wysoką korelację między zadaniami określonymi w Rozporządzeniu, w kontekście ochrony danych osobowych, a zakresem podległym Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych, w celu utrzymania jednolitych zasad przeprowadzania postępowania i pewności prawa, jak i zapobieżeniu potencjalnej dyskryminacji określonych podmiotów czy nierównemu ich traktowaniu, zasadne jest pozostawienie regulowania spraw dotyczących ochrony danych osobowych przepisom ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Abstrahując od powyższego, celem zapewnienia należytego wykonywania i egzekwowania praw i obowiązków przewidzianych Rozporządzeniem, Prezes UKE jako koordynator współdziała ze wszelkimi wymienionymi powyżej organami, a więc Prezesem UOKiK i Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w przypadku wystąpienia korelacji między przepisami Rozporządzenia a przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, wykonywać będzie zatem swoje obowiązki w oparciu o przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych oraz ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

W projekcie ustawy przewidziano także regulację na wypadek, gdy dwa organy uznają się za właściwe w sprawie albo żaden z nich nie uzna się za właściwy. W takim przypadku,

celem zachowania i w tym aspekcie należytej niezależności zainteresowanych organów, spór kompetencyjny będzie rozstrzygany przez Prezesa Rady Ministrów.

Ze względu na obowiązek spoczywający na koordynatorze do spraw usług cyfrowych, określony w art. 55 Rozporządzenia, dotyczący sporządzenia sprawozdania z działalności, Prezes UOKiK zobowiązany jest do złożenia Prezesowi UKE corocznego sprawozdania ze swojej działalności w związku z wykonywaniem zadań wynikających z Rozporządzenia, które pozostają w jego właściwości. Sprawozdania te konieczne są do pełnego zobrazowania działalności podjętych w polskim systemie prawnym w związku z wykonywaniem zadań określonych w Rozporządzeniu, w ramach sprawozdania wykonywanego przez Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych.

Zdecydowanie się na powyższą konstrukcję opartą na podziale zadań w związku z wyszczególnionymi sektorami podyktowane jest z koniecznością utrzymania spójności oraz pewności prawa – wobec realizowanych na podstawie odrębnych ustaw obowiązków i uprawnień organów m.in. w zakresie przeprowadzania postępowań w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia, kontroli, kar pieniężnych i egzekwowania przepisów. W związku z postępem technologii, w tym rozwojem komunikacji elektronicznej czy sztucznej inteligencji, należy spodziewać się zwiększenia liczby regulacji dotyczących m.in. coraz dynamiczniej rozwijających się platform internetowych. Obecnie w polskim systemie prawnym brakuje organu, w którego zakres właściwości w pełni wpisywałyby się obowiązki związane z nadzorem nad platformami internetowymi i powiązanymi z tymi prawami ich użytkowników. Prezes UKE, regulujący kwestie rynku komunikacji elektronicznej i dostarczania internetu odznacza się cechami kwalifikującymi go do pełnienia tej roli ze względu na konieczność spojrzenia na kwestię platform jako jednego z elementów ekosystemu cyfrowego, który niewątpliwie funkcjonuje dzięki usługom telekomunikacyjnym – tj. m.in. dostarczaniu internetu.

Należy dodatkowo wskazać, że już obecnie tradycyjne usługi telekomunikacyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną (czyli usługi także objęte zakresem Rozporządzenia) wzajemnie się przenikają. Na mocy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej², regulacją zostały objęte nowe kategorie usług, które nie wykorzystują

²Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 321 z 17.12.2018, str. 36).

numeracji (usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów). Zaliczają się do tego m.in. komunikatory internetowe i poczta elektroniczna. Usługi te, zaliczane do tzw. usług OTT (Over-the-Top) powiązane są niewątpliwie z platformami. W związku z przepisami wdrażającymi Europejski kodeks łączności elektronicznej do polskiego porządku prawnego, nadzór Prezesa UKE zostanie rozszerzony również na usługi OTT. Powierzenie Prezesowi UKE nadzoru również nad platformami internetowymi umożliwiłoby holistyczne podejście do problematyki komunikacji elektronicznej i usług świadczonych drogą elektroniczną, zwiększając przy tym pewność prawa. Ponadto Rozporządzenie reguluje odpowiedzialność dostawców usług pośrednich - w tym usług „zwykłego przekazu”, która obejmuje również przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Co więcej, Europejski kodeks łączności elektronicznej wyposaża regulatora w możliwość żądania informacji od innych niż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, podmiotów - działających w sektorze komunikacji elektronicznej lub ściśle powiązanych sektorach, co obejmuje również żądanie informacji od dostawców platform internetowych. Wyznaczenie Prezesa UKE jako koordynatora do spraw usług cyfrowych ułatwi zatem komunikację z tymi podmiotami a także uzyskanie informacji dla regulatora jak te sektory na siebie wzajemnie oddziałują.

Warto nadmienić przy tym, iż we właściwości sektora cyfryzacji, w tym Prezesa UKE jako organu nadzorczego, znajdują się aktualnie kwestie wykraczające poza sprawy tradycyjnych dostawców usług telekomunikacyjnych – chodzi tu m.in. o dyrektywę o prywatności i projektowane rozporządzenie ePrivacy³ – przepisy dotyczące chociażby plików cookies, stosowania innych technik śledzących, marketingu elektronicznego mają zastosowanie nie tylko do dostawców komunikacji elektronicznej ale i dostawców innych usług, w tym platform. Ostatecznie powierzenie tych kompetencji regulatorowi, jakim jest Prezes UKE, zabezpieczyłoby spójność działań prawnych w kontekście ciągle rozwijającego się rynku cyfrowego, również w odniesieniu do znajdujących się obecnie na etapie projektowania dyrektyw i rozporządzeń Unii Europejskiej regulujących nowe technologie, komunikację elektroniczną, szeroko rozumiany internet i sztuczną inteligencję.

Rozporządzenie przewiduje także utworzenie Europejskiej Rady do spraw Usług Cyfrowych, która stanowi grupę doradczą koordynatorów do spraw usług cyfrowych. Każdemu

³ Wniosek Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poszanowania życia prywatnego oraz ochrony danych osobowych w łączności elektronicznej i uchylające dyrektywę 2002/58/WE (rozporządzenie w sprawie prywatności i łączności elektronicznej)

koordynatorowi przysługuje miejsce w Radzie Usług Cyfrowych. Wprowadzone w art. 22d przepisy mają na celu umożliwić również Prezesowi UOKiK uczestnictwo w posiedzeniach Rady Usług Cyfrowych. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, w której w trakcie posiedzenia Rady Usług Cyfrowych rozpatrywane będą sprawy pozostające we właściwości któregoś z wyznaczonych właściwych organów innych niż koordynator do spraw usług cyfrowych.

Rozdział 4b. Certyfikacja podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów

W projektowanym rozdziale 4b uregulowano procedurę certyfikacji podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.

Przepisy Rozporządzenia przewidują, iż odbiorcy usługi powinni mieć możliwość łatwego i skutecznego zaskarżania niektórych decyzji dostawców platform internetowych dotyczących nielegalnych treści lub ich niezgodności z warunkami korzystania z usług. Rozporządzenie wskazuje na możliwość rozstrzygnięcia sporów przez certyfikowane organy, wykazujące się niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, które umożliwiają im wykonywanie swoich działań w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Dotyczy to sytuacji, w której osoby zainteresowane rozstrzygnięciem sporu, w dobrej wierze angażują się w pozasądowe rozstrzygnięcie sporów, w tym sporów których zadowalające rozstrzygnięcie z wykorzystaniem wewnętrznych systemów rozpatrywania skarg nie było możliwe. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygnięcia sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzygnięcie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów.

Organy te zobowiązane są do poddania się uprzednio procedurze certyfikacji, zgodnej z warunkami określonymi w art. 21 Rozporządzenia. Art. 21 ust. 3 Rozporządzenia nie przyznał państwom członkowskim swobody wyboru podmiotu certyfikującego, wskazując certyfikowanie jako zakres kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych. W związku z tym w projekcie przewidziano, iż certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych.

Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji Prezes UKE powinien zasięgnąć opinii organów administracji publicznej w sprawach z zakresu dziedzin, które są reprezentowane przez podmiot ubiegający się o certyfikację. Właściwość organu zależna jest od zakresu spraw, które pozostają w zgodności z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie certyfikację, i w oparciu o zidentyfikowany przedmiot tej działalności o odpowiednią opinię winien

wystąpić Prezes UKE. Przewidziano przy tym termin 14 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. W przypadku braku przedstawienia opinii o którą wystąpił Prezes UKE, do organu administracji publicznej, nie wstrzymuje to postępowania w sprawie certyfikacji.

Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. Celem przyspieszenia postępowania, jak również w związku z wypełnianiem postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. W projekcie określono dokładne wymogi formalne, jakie musi spełniać wniosek o certyfikację, wskazując informacje konieczne do podania przez podmiot ubiegający się o certyfikację. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty.

Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w Rozporządzenia, cofa się certyfikat. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 Rozporządzenia, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać kryteria certyfikacji, określone w art. 21 ust. 3 Rozporządzenia. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy Rozporządzenia zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1.

Spełnienie warunków przez podmiot certyfikowany będzie także kontrolowane przez Prezesa UKE w trakcie okresu na jaki zostanie przyznana certyfikacja (maksymalnie 5 lat). W przypadku gdy w wyniku kontroli zostanie stwierdzone nie spełnianie przez podmiot certyfikowany wymogów Rozporządzenia, Prezes UKE poinformuje o wynikach kontroli i zamierze cofnięcia certyfikacji wskazując podmiotowi termin na ustosunkowanie się do wyników postępowania sprawdzającego. Podmioty certyfikowane zobowiązane są przekazywać Prezesowi UKE sprawozdanie z działalności, w oparciu o wytyczne określone w Rozporządzeniu. Względem przekazywania sprawozdań obowiązują analogicznie przepisy o doręczeniach elektronicznych.

Ze względu na zapewnienie należytej przejrzystości i ułatwienia możliwości skorzystania przez odbiorców usług z opcji pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, zgodnie z przepisami Rozporządzenia Prezes UKE zobowiązany będzie przekazywać Komisji Europejskiej informację o przyznanych i cofniętych certyfikatach. Informacja publikowana będzie przez Komisję Europejską na stronie internetowej.

Rozdział 4c. Przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego

W rozdziale 4c uregulowano procedurę przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Jak wynika z Rozporządzenia (art. 22), zaufane podmioty sygnalizujące, które działają w wyznaczonych dziedzinach i dysponują wiedzą specjalistyczną, przy wykorzystaniu odpowiednich mechanizmów wdrożonych przez platformy internetowe mogą zgłaszać tym platformom nielegalne treści, a zgłoszenia te powinny być traktowane priorytetowo. Odbywać się to ma bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach mechanizmów rozpatrywania zgłoszeń i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności.

Należy podkreślić, że jedną z wartości działalności zaufanych podmiotów sygnalizujących jest możliwość reprezentowania przez nie grup osób, których prawa nie są odpowiednio chronione ze względu na brak odpowiedniej ich reprezentacji lub wręcz nieobecność w internecie. Zgodnie z przepisami Rozporządzenia, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego należy do kompetencji koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym osoba ubiegająca się o ten status ma siedzibę. Status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania Rozporządzenia. Jak wskazano w motywie 61 Rozporządzenia, status zaufanego podmiotu sygnalizującego przyznawany powinien być wyłącznie podmiotom, a więc nie osobom, na podstawie kryteriów określonych w art. 22 Rozporządzenia, które wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów Rozporządzenia w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 Rozporządzenia będzie prowadził Prezes UKE (zgodnie z dodawanym art. 22n).

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonuje się na wniosek podmiotu. Motyw 61 Rozporządzenia stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Stanowi on, iż „podmioty takie mogą mieć charakter publiczny, na przykład w przypadku treści o charakterze terrorystycznym mogą to być jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie krajowych organów ścigania lub Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania („Europol”); mogą być to także organizacje pozarządowe i podmioty prywatne lub mieszane, takie jak organizacje należące do sieci gorących linii stowarzyszenia INHOPE służących do zgłaszania materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych oraz organizacje zajmujące się zgłaszaniem nielegalnych treści rasistowskich i ksenofobicznych w internecie. Aby uniknąć obniżenia wartości dodanej takiego mechanizmu, ogólna liczba osób, którym przyznano status zaufanych podmiotów sygnalizujących na mocy niniejszego rozporządzenia, powinna być ograniczona. W szczególności do ubiegania się o status zaufanych podmiotów sygnalizujących zachęca się stowarzyszenia branżowe reprezentujące interesy swoich członków [...]”.

Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia (art. 22o).

Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2046 (art. 22p)

Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego może zasięgnąć opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przy określaniu organu do wystąpienia z prośbą o opinię, Prezes UKE powinien kierować się ich umiejscowieniem w polskim systemie prawnym oraz posiadaną przez nie wiedzą ekspercką

i doświadczeniem w sektorach, w których wykonują swoje kompetencje, zapewniające możliwość adekwatnej oceny wskazanych podmiotów operujących w danym sektorze. Należy podkreślić, iż ze względu na wagę zagadnienia, jakim jest działalność zaufanych podmiotów sygnalizujących, Prezes UKE może zasięgać opinii zwłaszcza Prezesa Urzędu Ochrony Danych w sytuacji, w której zgodnie z oceną Prezesa UKE kwestia ochrony danych osobowych okaże się nadrzędna. Przewidziano termin 14 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. Brak przedstawienia opinii w terminie nie wstrzymuje postępowania w sprawie nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Przepisy Rozporządzenia określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego również następowało będzie w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 Rozporządzenia, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku postępowania sprawdzającego wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Na czas postępowania status zaufanego podmiotu sygnalizującego ulega zawieszeniu. W przypadku procedury określonej w art. 22 ust. 6 Rozporządzenia przeprowadzane jest postępowanie wyjaśniające, do którego stosuje się analogicznie przepisy o kontroli z rozdziału dotyczącego odpowiedzialności dostawców usług pośrednich.

Na podmiotach, którym przyznano status zaufanego podmiotu sygnalizującego spoczywa przy tym obowiązek przekazania sprawozdania do koordynatora do spraw usług cyfrowych. Sprawozdanie dotyczy liczby zgłoszeń wykonanych przez podmiot. Zarówno złożenie wniosku, jak i przekazanie sprawozdania, dokonywane jest w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami o doręczeniach elektronicznych. Podobnie jak w przypadku pozasądowych organów rozstrzygania sporów, Komisja Europejska w oparciu o informacje dot. danych kontaktowych zaufanych podmiotów sygnalizujących, uzyskane od koordynatorów do spraw

usług cyfrowych, prowadzić będzie publicznie dostępną bazę danych tych podmiotów. Baza danych ułatwi dostawcom ewentualne zrewidowanie działalności podmiotów sygnalizujących.

Rozdział 4d. Status zweryfikowanego badacza

Projektowany rozdział 4d reguluje postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Badacze, powiązani z organizacją badawczą w rozumieniu art. 2 dyrektywy (UE) 2019/790⁴, mogą ubiegać się o uzyskanie statusu zweryfikowanego badacza. Pojęcie „organizacje badawcze”, zgodnie z rozumieniem motywu 97 Rozporządzenia, może obejmować organizacje społeczeństwa obywatelskiego prowadzące badania naukowe, których głównym celem jest wspieranie ich zadań leżących w interesie publicznym. Zweryfikowani badacze mogą wnioskować, poprzez koordynatora do spraw usług cyfrowych, o dostęp do danych bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych. Wnioski o dostęp do danych mogą dotyczyć na przykład liczby wyświetleń lub, w stosownych przypadkach, innych rodzajów dostępu odbiorców usługi do treści przed ich usunięciem przez dostawców bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych.

Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach Rozporządzenia (art. 40 ust. 8 Rozporządzenia) przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE. Potwierdzeniem przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie wydanie przez Prezesa UKE zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez określonego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza zasięga opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub może zasięgnąć opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o status

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz. Urz. UE L 130 z 17.5.2019 r., s. 92).

zweryfikowanego badacza. Prezes UKE w przypadku zasięgnięcia opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą. Prezes UKE zobowiązany będzie zasięgnąć opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Podyktowane jest to ryzykiem naruszenia ochrony danych osobowych w przypadku udzielenia dostępu badaczowi do danych danego dostawcy, co wymaga należytej oceny każdego takiego wniosku.

Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej innego państwa członkowskiego. Ze względu na konstrukcję Rozporządzenia, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 Rozporządzenia, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora.

Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych zobowiązany jest przekazać tym platformom lub wyszukiwarkom wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Dodawany art. 22x przewiduje sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami Rozporządzenia określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółwić, iż kontakt odbywa się poprzez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy.

W Rozporządzeniu określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 Rozporządzenia, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w Rozporządzeniu, wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zweryfikowanego badacza. Wiąże się to

z cofnięciem dostępu do danych, do jakich dostęp miał badacz, którego status zweryfikowanego badacza został cofnięty. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużych platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych o cofnięciu statusu zweryfikowanego badacza oraz wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na niespełnianie przez badacza warunków określonych w rozporządzeniu i cofnięcia wniosku o udzielenie danych Prezes UKE informuje o ustaleniach zweryfikowanego badacza, który może odnieść się do ustaleń postępowania sprawdzającego w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania informacji. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami Rozporządzenia (art. 40 ust. 11), do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

Rozdział 4e. Odpowiedzialność dostawców usług pośrednich

W projektowanym rozdziale 4e uregulowano odpowiedzialność dostawców usług pośrednich.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż rozdział zawiera przepisy ujednociające, odnoszące się do art. 9 i 10 Rozporządzenia. W art. 9 Rozporządzenia określono, że po otrzymaniu nakazu podjęcia działań przeciwko określonej nielegalnej treści lub określonym nielegalnym treściom, wydanego przez odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne na podstawie mającego zastosowanie prawa UE lub mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnego z prawem UE, dostawcy usług pośrednich bez zbędnej zwłoki informują organ, który wydał nakaz, lub inny organ określony w nakazie o wszelkich działaniach podjętych w odpowiedzi na nakaz, wskazując, czy i kiedy zostały podjęte działania w odpowiedzi na ten nakaz. Określono także warunki jakie musi spełnić nakaz.

Podobnie w art. 10 Rozporządzenia wskazano, że po otrzymaniu nakazu udzielenia określonych informacji na temat co najmniej jednego określonego indywidualnego odbiorcy usługi, wydanego przez odpowiednie krajowe organy sądowe lub administracyjne na podstawie mającego zastosowanie prawa UE lub mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnego

z prawem UE, dostawcy usług pośrednich bez zbędnej zwłoki informują organ, który wydał nakaz, lub inny organ określony w nakazie o jego otrzymaniu oraz o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz, wskazując, czy i kiedy zostały podjęte działania w odpowiedzi na ten nakaz. Analogicznie jak w przypadku nakazu z art. 9, określono warunki jakie musi spełnić nakaz.

Celem zapewnienia spójności i pewności prawa na terenie Unii Europejskiej, wprowadzono odwołanie do przepisów Rozporządzenia, które wprost wskazują, jakie elementy powinien zawierać taki nakaz. Określono przy tym, dla należytej transparentności i przejrzystości działań podejmowanych w celu wykonania nakazów, iż organ wydający nakaz zobowiązany jest go przekazać do koordynatora do spraw usług cyfrowych, wraz z informacjami przekazanymi od dostawcy o podjętych działaniach. Warto wskazać przy tym na motyw 31 preambuły Rozporządzenia, gdzie wskazano, iż „w celu zapewnienia skutecznego i efektywnego stosowania się do tych nakazów, w szczególności w kontekście transgranicznym, tak aby zainteresowane organy publiczne mogły wykonywać swoje zadania, a dostawcy nie podlegali żadnym nieproporcjonalnym obciążeniom, bez nadmiernego naruszania praw i prawnie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy określić pewne warunki, które nakazy te powinny spełniać, oraz pewne dodatkowe wymogi dotyczące wykonywania tych nakazów. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno harmonizować tylko niektóre szczególne warunki minimalne, jakie takie nakazy powinny spełniać, aby nałożyć na dostawców usług pośrednich obowiązek informowania odpowiednich organów o działaniach podjętych w odpowiedzi na te nakazy. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie stanowi podstawy prawnej do wydawania takich nakazów ani nie określa ich zakresu terytorialnego czy transgranicznego egzekwowania.”. W projektowanych art. 22za i 22zb przesądzono, że nakaz podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom, o którym mowa w art. 9 ust. 1 Rozporządzenia i nakaz udzielenia informacji, o którym mowa w art. 10 ust. 1 Rozporządzenia, zawierają odpowiednio elementy wskazane w art. 9 ust. 2 w bądź w art. 10 ust. 2 Rozporządzenia. Sama podstawa wydawania nakazów wynika natomiast z przepisów odrębnych (unijnych lub krajowych) i nie jest zasadniczo uregulowana w Rozporządzeniu.

Przykładem nakazów, wobec których stosowane będą nowe zasady, są decyzje wydawane przez Prezesa UOKiK, wyroki sądowe w oparciu o przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2509) czy postanowienia sądu wydane na wniosek Szefa ABW. Nakazy te wydawane są na podstawie przepisów odrębnych.

Należy wskazać, iż zgodnie z motywem 34 Rozporządzenia, „w przypadku, gdy w kontekście postępowania karnego lub cywilnego prawo to przewiduje warunki dodatkowe w stosunku do warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do nakazów podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom lub nakazów udzielenia informacji lub z nimi niezgodne, warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mogą nie mieć zastosowania lub mogą zostać dostosowane”. W kontekście Prezesa UOKiK wskazać można decyzje określone w Dziale IV rozdział 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z ujętymi tam przepisami, Prezes UOKiK może zobowiązać do zaprzestania stosowania praktyki uznanej za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Jednym z możliwych środków realizacji tej decyzji jest usunięcie treści niezgodnych z prawem ze strony internetowej przedsiębiorcy. W odniesieniu do Szefa ABW należy przytoczyć przepisy ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1136, 1834 i 1860). Zgodnie z art. 32c, sąd na wniosek Szefa ABW może zarządzić zablokowanie przez usługodawcę świadczącego usługi drogą elektroniczną dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym.

W ramach wspomnianej ustawy o prawie autorskim należy podkreślić, iż osoba, której przysługują autorskie prawa majątkowe do utworu, może domagać się od dostawców usług pośrednich niezwłocznego usunięcia treści lub zablokowania do nich dostępu w przypadku powiadomienia dostawcy o naruszeniu jego praw poprzez np. rozpowszechnianie jego utworu na portalu danego dostawcy.

W odniesieniu do pojęcia „treści nielegalnych” należy wskazać, że zgodnie z art. 3 lit. h Rozporządzenia, są to informacje, które same w sobie lub poprzez odniesienie do działania, w tym sprzedaży produktów lub świadczenia usług, nie są zgodne z prawem UE lub z prawem jakiegokolwiek państwa członkowskiego, które jest zgodne z prawem UE, niezależnie od konkretnego przedmiotu lub charakteru tego prawa. Rozporządzenie nie wskazuje zatem wprost czym są treści nielegalne, pozostawiając to regulacji unijnej oraz krajowej. W rozumieniu treści nielegalnych wspomagający jest motyw 12 Rozporządzenia, zgodnie z którym „pojęcie to należy rozumieć w szczególności jako odnoszące się do informacji, niezależnie od ich formy, które zgodnie z obowiązującym prawem są albo same w sobie nielegalne, takich jak nielegalne nawoływanie do nienawiści lub treści o charakterze terrorystycznym i niezgodne z prawem treści dyskryminujące, albo które stają się nielegalne

na mocy obowiązujących przepisów ze względu na fakt, iż odnoszą się one do nielegalnych działań”. Rozumienie legalności treści może być różne w państwach członkowskich.

Zgodnie z projektem ustawy organ wydający nakaz, przekazuje nakaz koordynatorowi do spraw usług cyfrowych wraz z otrzymanymi od dostawcy usług pośrednich informacjami o działaniach podjętych w odpowiedzi na ten nakaz.

W drugiej kolejności, rozdział reguluje zasady prowadzenia postępowania w sprawach naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W ustawie określono m.in. procedurę prowadzenia postępowania wyjaśniającego i wydania nakazu zaprzestania naruszeń. W projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę, niezależnie od tego, czy postępowanie będzie prowadzone przez Prezesa UKE czy przez Prezesa UOKiK. Zachowanie odrębnych procedur postępowania właściwych dla poszczególnych organów mogłoby skutkować sytuacją, że postępowania o wydanie nakazu związanego z naruszeniem obowiązków wynikających z Rozporządzenia byłyby prowadzone w różny sposób na podstawie odmiennych przepisów, co nie byłoby zrozumiałe i przejrzyste dla stron postępowania. Z tego względu w projekcie ustawy zaproponowano jednolitą odrębną procedurę.

W dodawanym art. 22zc określono, że postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia wszczyna z urzędu właściwy organ, o którym mowa w art. 22a.

Postępowanie zaczynać się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. W toku postępowania właściwe organy uprawnione są do przeprowadzenia kontroli. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych - Prezesa UKE albo Prezesa UOKiK, jako właściwy organ, w zakresie wynikającym z Rozporządzenia i ich właściwości. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów Rozporządzenia, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. Jak wskazano wcześniej, również w przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Przepisy projektowanego rozdziału będą miały zastosowanie w przypadku czynności kontrolnych prowadzonych w ramach postępowania w sprawie

naruszenia przepisów Rozporządzenia, w przypadku kontroli planowych jak również kontroli doraźnych. Prezes UKE oraz Prezes UOKiK są uprawnieni i zobowiązani do kontroli weryfikacji przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Kontrolę wszczyna się z urzędu. W celu zapewnienia pewności prawnej i rzetelności przeprowadzenia kontroli odwołano się do zawartych obecnie m.in. w ustawie – Prawo telekomunikacyjne regulacji wymagających, aby co do zasady kontrole przeprowadzali pracownicy właściwego urzędu (a zatem osoby pozostające w stosunku pracy) po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Przepisy przewidują elementy niezbędne do zawarcia w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli. Elementy upoważnienia wzorowane są na analogicznym katalogu z art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiedzę specjalistyczną. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się protokół.

Po zakończeniu postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z Rozporządzenia. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;

- nie wydawać decyzji, jeżeli dostawca zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z Rozporządzenia;

- wydać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z Rozporządzenia i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy.

Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzanego postępowania, tj. możliwość nałożenia kary. Regulacją umożliwiającą nałożenie kary na podstawie wyników kontroli w ramach przeprowadzanego postępowania podyktowana jest zapobiegnięciem sytuacji, w której kara groziłaby dopiero za nieusunięcie nieprawidłowości wykazanych w ewentualnym zaleceniu pokontrolnym. Przepisy ustawy nie przewidują realizacji mechanizmu zaleceń pokontrolnych, gdyż w przypadku dostawców usług pośrednich i ich obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu, nadrzędnymi wartościami są czas i sprawność działania, ze względu na ciągły, trwający w czasie rzeczywistym charakter naruszania praw odbiorców usługi. Inne rozwiązanie mogłoby skutkować, wbrew celowi przepisów, ewentualną zachętą do nieprzestrzegania przepisów. Należy podkreślić, iż nie zdecydowano się na automatyczne nakładanie kary pieniężnej – w sytuacji, w której wedle oceny organu właściwego zasadne byłoby podjęcie mniej restrykcyjnych działań. Ostatecznie trzeba wskazać, iż zgodnie z przepisami przewidzianymi w kolejnym z rozdziałów, właściwy organ może również nakładać kary w przypadkach, gdy nie przeprowadzono kontroli a naruszenie wykazane zostało w inny sposób.

Obok tego, jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy - że dostawca naruszył obowiązki wynikające z Rozporządzenia, a dostawca zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, właściwy organ będzie mógł, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W takiej decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt dostawcy, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna.

Analogicznie do wcześniejszych przepisów przewidujących nałożenie kary, wprowadzono możliwość nałożenia kary na dostawcę w przypadku niepodjęcia przez niego określonych działań lub gdy nie zaprzestał on działań niezgodnych z Rozporządzeniem, mimo

złożonego zobowiązania. Uzależnione jest to upływem 30 dni od dnia doręczenia decyzji lub upływu terminu wykonania zobowiązań, jeśli taki został określony przez właściwy organ.

Ponadto w projekcie ustawy zawarto rozwiązanie, zgodnie z którym właściwy organ mógł, bez wszczynania postępowania, wystąpić do dostawcy w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia, aby umożliwić dostawcy w określonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie. W tym kontekście projektowana ustawa wprowadza analogiczne rozwiązania na wzór przepisów innych aktów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

Jak określono w art. 22zj, zgodnie z projektem w sprawach nieuregulowanych w ustawie przewiduje się stosowanie Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowań prowadzonych przez właściwy organ. Jak określono w kolejnych przepisach ustawy, przed Prezesem UKE i Prezesem UOKiK mogą toczyć się postępowania administracyjne, związane z regulacjami Rozporządzenia z zakresu prawa procesowego oraz kontrolą w celu weryfikacji przestrzegania przepisów Rozporządzenia, którą sprawują właściwe organy w zakresie swoich właściwości. Tego typu konstrukcja podyktowana jest koniecznością uniknięcia sytuacji, w której w ramach próby stworzenia szczegółowego postępowania w sprawie naruszenia przepisów Rozporządzenia pominięte zostałyby określone, niezbędne elementy postępowania, oraz z drugiej strony uniknięcia konieczności nadmiernego odwoływania do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku koordynatora do spraw usług cyfrowych, to jest Prezesa UKE, ma to również znaczenie w kontekście przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne, która we właściwy sposób reguluje postępowania toczące się przed Prezesem UKE w określonych w ustawie sprawach.

Rozstrzygnięcia wydawane przez właściwe organy w sprawach określonych przepisami Rozporządzenia będą podlegały zaskarżeniu do sądu administracyjnego i skargi w tych sprawach będą podlegały dwuinstancyjnemu postępowaniu sądowoadministracyjnemu. Tym samym zagwarantowane zostanie prawo użytkowników usług społeczeństwa informacyjnego oraz innych stron postępowania przed właściwymi organami do wnikliwego rozpatrzenia sprawy i sądowej kontroli rozstrzygnięć. W przypadku decyzji w sprawie nałożenia kar przewidziano natomiast odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Cele stawiane przez Rozporządzenie wskazują na wymóg zapewnienia skutecznej i odpowiedniej ochrony praw osób, których prawa wskazane w Rozporządzeniu zostały naruszone, i zgodne są z założeniem projektodawcy, co przekłada się również na poszanowanie wartości określonych w Konstytucji.

Rozdział 4f. Odpowiedzialność cywilna i postępowanie przed sądami

W projektowanym rozdziale 4f uregulowano kwestie odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami.

Zgodnie z motywem 121 Rozporządzenia, „bez uszczerbku dla ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym Rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów”. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia.

W art. 54 Rozporządzenia uregulowano, że odbiorcy usługi mają prawo dochodzić od dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem UE i prawem krajowym, odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

W projekcie ustawy w celu zagwarantowania odbiorcy usługi prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z Rozporządzenia, przesądzono, że w zakresie nieuregulowanym w Rozporządzeniu do roszczeń odbiorców usług z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, o których mowa w art. 54 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933). Zdecydowano również, iż sądem właściwym będzie sąd okręgowy. Jest to podyktowane ciężarem oraz skomplikowaniem tych spraw, dotyczących często szczególnie chronionych danych odbiorcy usługi.

W dodawanym art. 22zn proponuje się także, analogicznie jak w innych sprawach dotyczących np. ochrony praw konsumentów, przyznanie Prezesowi UKE prawa wytaczania powództwa na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia, za jego zgodą, a także wstępowania, za zgodą powoda, do postępowania w każdym jego stadium. Ze względu na zakres obowiązków koordynatora do spraw usług cyfrowych, jak i specyfikę działalności innych właściwych organów oraz przepisów nieprzewidujących bezpośredniej możliwości prowadzenia przez te organy działań na rzecz indywidualnych osób, zdecydowano iż uprawnienie to przysługiwać będzie Prezesowi UKE jako koordynatorowi do spraw usług cyfrowych. Mając również powyższe na uwadze nadano Prezesowi UKE prawo przedstawiania sądowi istotnego dla sprawy poglądu w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia przepisów Rozporządzenia.

Rozdział 4g. Skarga na dostawców usług pośrednich

W projektowanym rozdziale 4g uregulowano kwestie związane ze skargą na dostawców usług pośrednich. Zgodnie z art. 53 Rozporządzenia, odbiorcom usługi, ale także wszelkim podmiotom, organizacjom i zrzeszeniom upoważnionym do wykonywania w ich imieniu praw przyznanych niniejszym Rozporządzeniem, przysługuje prawo do wniesienia skargi na dostawców usług pośrednich w związku z zarzucanym naruszeniem Rozporządzenia do koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa członkowskiego. Podmiot taki składa skargę do koordynatora do spraw usług cyfrowych państwa, w którym znajduje się lub ma siedzibę podmioty składający skargę.

Celem ułatwienia złożenia skargi przewidziano, iż skarga składana będzie zgodnie z przepisami o doręczeniach elektronicznych. Prezes UKE ocenia skargę, a w przypadku stwierdzenia, że właściwym organem w danej sprawie jest inny właściwy organ w rozumieniu Rozporządzenia – w przypadku niniejszej ustawy Prezes UOKiK – przekazuje mu skargę. Odpowiedni organ zobowiązany jest zapoznać się ze skargą i umożliwić zarówno skarżącemu, jak i objętemu skargą dostawcy na złożenie odpowiednich wyjaśnień. Organy umożliwiają obu stronom przedstawianie wszelkich dokumentów i wyjaśnień w terminie 14 dni od dnia przekazania tej informacji zainteresowanym podmiotom. Poinformowanie, jak i przedstawienie innych informacji odbywa się za pośrednictwem systemu doręczeń elektronicznych. Należy zwrócić uwagę, iż skarga na dostawców usług pośrednich nie prowadzi bezpośrednio do wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia naruszenia obowiązków określonych w Rozporządzeniu, o którym była mowa wcześniej. Związane jest to

z uregulowaniem przedstawionym w Rozporządzeniu w art. 53, jak i zakresem obowiązków koordynatora do spraw usług cyfrowych i właściwych organów. W pierwszej kolejności konieczne jest zagwarantowanie możliwości skutecznego złożenia tej skargi przez odbiorcę usługi, przy wykorzystaniu odpowiedniego systemu, i zapewniając należytą wymianę informacji. Mając to na uwadze, skarga ta może ale nie musi prowadzić do wszczęcia przez odpowiedni właściwy organ postępowania w sprawie stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia – i nie może zostać pozostawiona bez rozpatrzenia. W tym zakresie zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące rozpatrywania skarg, podobnie jak w przypadku skarg prowadzonych przed Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych czy Prezesem UOKiK.

Należy zwrócić uwagę, iż w przypadku rozpatrywania skarg na dostawcę niepodlegających właściwości miejscowej koordynatora do spraw usług cyfrowych, obowiązują bezpośrednio przepisy Rozporządzenia, przewidujące m.in. przekazanie skargi do koordynatora do spraw usług cyfrowych innego państwa członkowskiego.

Rozdział 4h. Przepisy o karach pieniężnych

W projektowanym rozdziale 4i uregulowano nakładanie i wysokość kar pieniężnych.

Projektowany art. 22zr uprawnia właściwy organ – zgodnie z jego właściwością, określoną w art. 22a, do nałożenia kar pieniężnych w drodze decyzji za niewypełnianie lub nienależyte wypełnianie obowiązków określonych w poszczególnych przepisach Rozporządzenia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż przesłanki nakładania i maksymalne wysokości kar wynikają wprost z Rozporządzenia (art. 52). Właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 6% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary – w przypadku, jeżeli podmiot ten nie wypełnia lub nienależyte wypełnia obowiązki określone w art. 11-12, art. 14-18, art. 20-21, art. 22 ust. 1, art. 23-28 i art. 30-32 Rozporządzenia. Należy podkreślić, iż wysokość maksymalnej kary, wynosząca 6 % światowego obrotu, wynika wprost z Rozporządzenia. W związku z tym unijny prawodawca nie przewidział możliwości odstąpienia od tej wysokości w kierunku przewyższającym tę wartość. Trzeba zwrócić uwagę, iż w przypadku wystąpienia ewentualnego sporu co do wysokości kary za dane naruszenie, w oparciu o odrębne przepisy krajowe, to do właściwego organu należy obowiązek wskazania

odpowiedniej podstawy prawnej, a co za tym idzie doboru odpowiedniej wysokości kary, w wartościach wskazanych w przepisach.

Ponadto właściwy organ będzie mógł nałożyć na podmiot obowiązany do przestrzegania przepisów Rozporządzenia karę pieniężną na podstawie i na warunkach określonych w Rozporządzeniu, w wysokości do 1% światowego obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary – w przypadku, jeżeli podmiot ten utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie czynności kontrolnych lub nie wypełnia obowiązków związanych z udzieleniem informacji, o których mowa w Rozporządzeniu, a które związane są z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową tych podmiotów.

Wprowadza się również możliwość nałożenia okresowej kary pieniężnej, której maksymalna dzienna wysokość wynosi nie więcej niż 5% średniego dziennego światowego obrotu lub dochodu danego podmiotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Wprowadzenie okresowych kar pieniężnych podyktowane jest zapewnieniem zaprzestania naruszenia zgodnie z wydaną decyzją nakazującą usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

Zgodnie z Rozporządzeniem Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia powinny być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne w zależności od zaistniałych okoliczności analizowanych w każdym przypadku indywidualnie, poprzez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z Rozporządzeniem, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych.

Organ powinien przy wymierzaniu kary brać pod uwagę w szczególności charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia lub podejrzenia naruszenia, a w stosownych przypadkach także zdolność ekonomiczną, techniczną i operacyjną danego podmiotu obowiązane do przestrzegania przepisów Rozporządzenia.

Wysokość kar, zgodnie z Rozporządzeniem, uzależniona jest od światowego obrotu wykazanego przez podmiot. W tym kontekście wskazać należy, iż pojęcie to wykorzystywane jest w unijnych rozporządzeniach, w tym w Rozporządzeniu, o którym mowa w niniejszym uzasadnieniu, oraz w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych, jak i w polskim prawodawstwie, w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Wpływa to na potencjalny wymiar kary, różnicując ją w tym zakresie od kar przewidzianych dotychczasowymi przepisami właściwymi dla właściwych organów, a więc wykluczając możliwość powstania

ewentualnej dysproporcji. Podyktowane jest to charakterem obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu.

Przy ustalaniu wysokości kary, organ będzie mógł zwrócić się do podmiotu obowiązane do przestrzegania przepisów Rozporządzenia, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie nałożenia kary administracyjnej, o dostarczenie odpowiednich informacji służących określeniu podstawy wymiaru kary pieniężnej. Dostawca będzie miał ustawowo 30 dni na dostarczenie stosownej dokumentacji. W przypadku, gdy w tym terminie nie poda żądanych informacji, organ będzie uprawniony do szacunkowego ustalenia podstawy wymiaru kary pieniężnej, co wychodzi naprzeciw ewentualnym wątpliwościom związanym z ustaleniem obrotu podmiotów działających na terenie kilku państw. W takim wypadku podstawa wymiaru kary, określona szacunkowo, nie może być jednak niższa niż kwota 500 000 złotych. Nałożone kary podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Następne przepisy regulują sytuacje, w których określenie obrotu uzależnione jest od różnych zmiennych, w tym na przykład od połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, lub gdy dostawca nie osiągnął obrotu w roku poprzedzającym. Wysokość przyjętych w przepisach pułapów obrotu ustalona została, w celu ujednolicenia przepisów, w oparciu o ustawę – Prawo telekomunikacyjne.

Administracyjne kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa.

W odniesieniu do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760), który dotyczy zobowiązań podatkowych, kwestii zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę, wygaśnięcia zobowiązań podatkowych, ulg, przedawnień, nadpłaty, odpowiedzialności solidarnej i podatkowej osób trzecich, a także praw i obowiązki następców prawnych i podmiotów przekształconych.

Ze względu na specyfikę spraw, których dotyczą nałożone kary, przewidziano w dodawanym art. 22zx, iż od decyzji w sprawie nałożenia kar przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Podyktowane jest to wysokim poziomem wyspecjalizowania obowiązków i stosunkowo wąskiego zakresu podmiotów, które mogą być objęte karą, tj. dostawców usług pośrednich.

Ponadto zdecydowano się na niestosowanie przepisów art. 189d-189f ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w kontekście przepisów o nakładaniu kar. Podyktowane to jest określeniem w ustawie dyrektyw wymiaru

administracyjnej kary pieniężnej, jak i wprowadzenia przepisów świadczących o fakultatywności wymierzanych kar.

Zmiany w przepisach innych ustaw – art. 2 i art. 3.

W przepisach zmieniających zawarto zmiany w obowiązujących ustawach mających na celu spójność wprowadzanych zmian z obowiązującymi przepisami prawa.

W art. 2 wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), w związku z uchyleniem art. 12-15 w ustawie o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Podyktowane jest to koniecznością ujednoczenia odesłania do uchylonych w niniejszej ustawie przepisów rozdziału 3 dotyczących wyłączenia odpowiedzialności usługodawcy z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, poprzez zastąpienie ich odesłaniami do odpowiednich przepisów Rozporządzenia.

Projektowany art. 3 dokonuje zmiany w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 i 1705.) polegającej na wskazaniu odpowiednio Prezesa UOKiK jako właściwego organu, o którym mowa w art. 49 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).

IV. Reguła wydatkowa i przepisy końcowe

Wejście w życie przepisów ustawy wiąże się ze zwiększonymi wydatkami w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej i Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Z uwagi na konieczność zagwarantowania środków na zwiększone potrzeby kadrowe wynikające z nałożenia nowych obowiązków związanych z rolą koordynatora do spraw usług cyfrowych, w projekcie ustawy wprowadzono reguły wydatkowe.

Mając na względzie, że Rozporządzenie weszło w życie z dniem 16 listopada 2022 r. niezbędne jest, aby projektowane zmiany zostały wprowadzone do polskiego porządku prawnego jak najszybciej.

Zgodnie z art. 93 Rozporządzenia jest ono stosowane od dnia 17 lutego 2024 r. Do tego dnia państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej oraz przekazują Komisji i Radzie Usług Cyfrowych nazwę swojego właściwego organu wyznaczonego na koordynatora do spraw usług cyfrowych wraz z jego danymi do kontaktu oraz nazwy innych właściwych organów, wraz z wyznaczonymi im odpowiednimi zadaniami.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami prawa Unii Europejskiej i służy ich stosowaniu.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów, które wykraczają poza cel stosowania przepisów Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w związku z wyposażeniem właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne - użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.

Projekt ustawy stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mateusz Sztobryn, Departament Współpracy Międzynarodowej mateusz.sztobryn@cyfra.gov.pl Jarosław Sekuła, Wydział Zarządzania Internetem i Międzynarodowych Regulacji Cyfrowych, Departament Współpracy Międzynarodowej Jaroslaw.Sekula@cyfra.gov.pl Agnieszka Chruszcz, Wydział Prywatności w Komunikacji Elektronicznej, Departament Telekomunikacji, Agnieszka.Chruszcz@cyfra.gov.pl	Data sporządzenia 14 marca 2024 r. Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) Nr w wykazie prac UC21

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

4 października 2022 r. przyjęte zostało przez Radę do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), zwane dalej „rozporządzeniem 2022/2065”. Ministerstwo Cyfryzacji jest odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego stosowania przepisów wynikających z tego rozporządzenia w polskiej przestrzeni prawnej. Organem odpowiedzialnym za przygotowanie nowej regulacji prawnej w tym zakresie jest minister właściwy do spraw informatyzacji, gdyż do jego zadań, zgodnie z art. 12a ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej należą sprawy dotyczące rozwoju usług świadczonych drogą elektroniczną.

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem bezpośrednio stosowanym i każde z państw członkowskich zobowiązane jest do zapewnienia jego skutecznego stosowania w swoim porządku prawnym poprzez przyjęcie właściwych przepisów wewnętrznych. W rozporządzeniu 2022/2065 do uregulowania na poziomie krajowym przekazano wyznaczenie organu pełniącego rolę koordynatora ds. usług cyfrowych tj. regulatora odpowiadającego za przestrzeganie przepisów rozporządzenia 2022/2065 w Polsce oraz nadanie mu odpowiednich uprawnień z tym związanych.

Niezbędne jest wprowadzenie:

- 1) procedur krajowych wynikających z rozporządzenia 2022/2065, tj. certyfikacja, przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i zweryfikowanego badacza,
- 2) przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli,
- 3) regulacji dotyczących kar pieniężnych.

Proponowane działania legislacyjne zostały oparte na założeniu, iż regulacja na poziomie krajowym dotyczyć będzie wyłącznie przepisów, które zostały przez prawodawcę unijnego wprost przekazane do uregulowania w prawie krajowym lub takich, w których rozporządzenie 2022/2065 zostawiło swobodę regulacyjną państwom członkowskim.

Przyjęcie zmian w przepisach oraz prace wdrożeniowe służyć będą realizacji celów, dla których podjęta została inicjatywa unijna. Zapewnienie skutecznego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów, stanowiące jeden z wymogów prawidłowego wdrożenia rozporządzenia 2022/2065, przyczyni się m.in. do bardziej efektywnej ochrony przed nielegalnymi treściami w Internecie (m.in. poprzez ujednoczenie procedury usuwania takich treści tzw. procedura notice-and-action). Stosowanie procedur wynikających z rozporządzenia 2022/2065 pomoże lepiej chronić użytkownika przed potencjalnie nadmiarowym usuwaniem treści (mechanizmy odwołania od decyzji platformy o usunięciu lub blokadzie treści). Mechanizmy nadzoru

nad działalnością platform (w ramach współpracy regulatorów wyznaczonych w państwach członkowskich oraz Komisji Europejskiej) zwiększą skuteczność egzekwowania przepisów także wobec dużych platform internetowych działających transgranicznie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W ramach prac wdrożeniowych rozporządzenia 2022/2065 rekomenduje się nowelizację ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, stanowiącej implementację dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), zmienianej przepisami rozporządzenia 2022/2065. Prace wdrożeniowe wymagać będą również nowelizacji innych aktów prawnych, w których zawarte są odesłania do zmienianych przepisów ww. ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i odpowiednich przepisów sektorowych.

Nowelizacja ustawy z dnia 18 lipca 202 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przewiduje:

- 1) uchylenie przepisów dotyczących zasad wyłączenia odpowiedzialności usługodawców z tytułu świadczenia usług drogą elektroniczną, które stanowią implementację dyrektywy 2000/31/WE, w zakresie zmienianym przez rozporządzenie 2022/2065, a które wraz z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 będą stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich;
- 2) wskazanie Prezesa UKE jako właściwego organu sprawującego nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 oraz powierzenie mu roli koordynatora ds. usług cyfrowych w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065. Wraz z wejściem w życie ustawy nowelizującej kompetencje Prezesa UKE rozszerzone zostaną o obowiązki organu nadzorczego oraz koordynatora ds. usług cyfrowych wskazane w rozporządzeniu 2022/2065, m.in. konieczność przeprowadzania kontroli nad podmiotami zobowiązanymi do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, nakładanie administracyjnych kar pieniężnych, współpraca z koordynatorami innych państw członkowskich oraz z Radą Usług Cyfrowych i Komisją Europejską;
- 3) wskazanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, jako właściwego organu sprawującego nadzór nad stosowaniem przepisów rozporządzenia 2022/2065 w zakresie swojej właściwości, określonej przepisami ustawy;
- 4) uregulowanie zasad i trybu certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów;
- 5) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego;
- 6) uregulowanie zasad i trybu przyznawania statusu zweryfikowanego badacza;
- 7) określenie zasad prowadzenia postępowania kontrolnego związanego z przestrzeganiem przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego zobowiązane;
- 8) uregulowanie kwestii dotyczących administracyjnych kar pieniężnych możliwych do nałożenia przez właściwe organy w związku ze stwierdzeniem nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez podmioty do tego zobowiązane.

Maksymalne wartości dotyczące wymierzanych kar pieniężnych wprost wynikają z rozporządzenia 2022/2065; zmiany w innych ustawach wymagane ujednoczeniem przepisów ze względu na zmianę odesłań spowodowanych uchycieniem rozdziału 3 nowelizowanej ustawy.

Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 każde państwo członkowskie zobowiązane jest wyznaczyć organ, któremu powierzono zadanie nadzorowania stosowania i, w razie potrzeby, egzekwowania stosowania niniejszego rozporządzenia, który w każdym państwie członkowskim - koordynatora ds. usług cyfrowych. Koordynator ds. usług cyfrowych powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy w odniesieniu do wszystkich spraw związanych ze stosowaniem rozporządzenia 2022/2065 dla Komisji, Rady Usług Cyfrowych, koordynatorów ds. usług cyfrowych z innych państw członkowskich, jak również dla innych właściwych organów danego państwa członkowskiego. W szczególności, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia powierzono kilku właściwym organom, koordynator ds. usług cyfrowych powinien pełnić funkcje koordynacyjne i współpracować z tymi organami zgodnie z prawem krajowym określającym ich odpowiednie zadania, bez uszczerbku dla niezależnej oceny przeprowadzonej przez pozostałe właściwe organy. Państwa członkowskie powinny również zapewnić współpracę pomiędzy koordynatorem ds. usług cyfrowych a innymi właściwymi organami wyznaczonymi na poziomie krajowym, w stosownych przypadkach przy wykorzystaniu odpowiednich narzędzi, takich jak łączenie zasobów, wspólne grupy zadaniowe, wspólne czynności sprawdzające i mechanizmy wzajemnej współpracy.

Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy wskazano właściwe organy w sprawach z zakresu określonego w rozporządzeniu 2022/2065 oraz koordynatora do spraw usług cyfrowych, którego rolę pełnić będzie Prezes UKE. Jednocześnie w projekcie ustawy, z uwagi na zakres właściwości, przewidziano, że część obowiązków związanych ze

stosowaniem rozporządzenia 2022/2065, będzie wykonywana przez właściwe organy, czyli przez Prezesa UOKiK oraz Prezesa UKE w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano minimalne elementy jakie powinny zawierać nakazy podjęcia działań przeciwko nielegalnym treściom oraz nakazy udzielenia informacji. Jak wskazano w motywie 31 preambuły rozporządzenia 2022/2065 „w celu zapewnienia skutecznego i efektywnego stosowania się do tych nakazów, w szczególności w kontekście transgranicznym tak, aby zainteresowane organy publiczne mogły wykonywać swoje zadania, a dostawcy nie podlegali żadnym nieproporcjonalnym obciążeniom, bez nadmiernego naruszania praw i prawnie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy określić pewne warunki, które nakazy te powinny spełniać, oraz pewne dodatkowe wymogi dotyczące wykonywania tych nakazów. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno harmonizować tylko niektóre szczególne warunki minimalne, jakie takie nakazy powinny spełniać, aby nałożyć na dostawców usług pośrednich obowiązek informowania odpowiednich organów o działaniach podjętych w odpowiedzi na te nakazy. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie stanowi podstawy prawnej do wydawania takich nakazów ani nie określa ich zakresu terytorialnego czy transgranicznego egzekwowania.”. Z tego względu w projektowanej ustawie wprowadzono odwołanie do przepisów rozporządzenia 2022/2065, które wprost wskazują, jakie elementy powinien zawierać taki nakaz. Określono przy tym, dla należytej transparentności i przejrzystości działań podejmowanych w celu wykonania nakazów, iż organ wydający nakaz zobowiązany jest go przekazać do koordynatora do spraw usług cyfrowych wraz z informacjami o podjętych działaniach przekazanymi od dostawcy.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano wprowadzenie na poziomie państw członkowskich możliwości zaangażowania się, w dobrej wierze, w pozasądowe rozstrzyganie sporów przez certyfikowane organy, które dysponują niezbędną niezależnością, środkami i wiedzą ekspercką, aby wykonywać swoje działania w sposób sprawiedliwy, szybki i oszczędny. Niezależność pozasądowych organów rozstrzygania sporów należy zapewnić również na poziomie osób fizycznych odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów, w tym za pomocą zasad dotyczących konfliktu interesów. Z tego względu w projekcie ustawy przewidziano procedurę certyfikacji podmiotów, które byłyby zainteresowane prowadzeniem tego typu polubownych postępowań. Zgodnie z opracowaną procedurą certyfikacji dokonywał będzie Prezes UKE jako koordynator do spraw usług cyfrowych. Mając na uwadze merytorykę powierzonego Prezesowi UKE zadania określono, iż przed dokonaniem certyfikacji powinien on zasięgnąć opinii organów administracji publicznej w sprawach z zakresu dziedzin, które są reprezentowane przez podmiot ubiegający się o certyfikację. Przewidziano przy tym termin 14 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii. Braku przedstawienia opinii, o którą wystąpił Prezes UKE, do organu administracji publicznej, nie wstrzymuje postępowania w sprawie certyfikacji. Certyfikacji dokonuje się na wniosek organu pozasądowego rozstrzygania sporów. Celem przyspieszenia postępowania, jak również w związku z wypełnianiem postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. Wniosek nie jest obciążony koniecznością uiszczenia opłaty. Certyfikacja dokonywana jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie udzielenia certyfikacji może zakończyć się wydaniem certyfikatu albo wydaniem decyzji o odmowie certyfikacji. Ponadto w przypadku, w którym podmiot przestanie spełniać warunki określone w rozporządzeniu 2022/2065, cofa się certyfikat. W takim przypadku również wydana zostanie decyzja cofająca certyfikację. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie certyfikacji i o cofnięciu certyfikacji przysługuje skarga do sądu administracyjnego. Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065, certyfikacji udziela się na maksymalny okres 5 lat. Przez cały ten okres certyfikowany podmiot pozasądowego rozstrzygania sporów jest obowiązany spełniać warunki określone w art. 21 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065. Dokumentem potwierdzającym certyfikację jest przyznany certyfikat. Certyfikowane w ten sposób organy zobowiązane będą składać corocznie sprawozdania z własnej działalności, w oparciu o przepisy rozporządzenia 2022/2065 zawarte w art. 21 ust. 4 zdanie 1.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano także funkcjonowanie instytucji zaufanych podmiotów sygnalizujących, działających w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą specjalistyczną, za pośrednictwem mechanizmów zgłaszania i działania wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla wymogu przetwarzania wszystkich zgłoszeń dokonywanych w ramach tych mechanizmów i podejmowania decyzji w ich sprawie w sposób terminowy i niearbitralny oraz z zachowaniem należytej staranności. W myśl rozporządzenia 2022/2065 status zaufanego podmiotu sygnalizującego powinien być przyznawany przez koordynatora ds. usług cyfrowych państwa członkowskiego, w którym podmiot ubiegający się o ten status ma siedzibę; status ten powinien być uznawany przez wszystkich dostawców platform internetowych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Status zaufanego podmiotu sygnalizującego należy przyznawać wyłącznie podmiotom (a nie osobom), które to podmioty wykazały między innymi, że posiadają szczególną wiedzę ekspercką i kompetencje w zakresie zwalczania nielegalnych treści oraz że działają w sposób dokładny, obiektywny i z zachowaniem należytej staranności. W celu realizacji przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy uregulowano procedurę ubiegania się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego,

zawieszenia takiego statusu i w określonych przypadkach cofnięcia statusu. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia 2022/2065 będzie prowadził Prezes UKE na wniosek podmiotu, który ubiega się o przyznanie takiego statusu. W celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, wniosek składa się w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. Motyw 61 rozporządzenia 2022/2065 stanowić może wytyczną co do określenia rodzaju tych podmiotów, które mogą ubiegać się o status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku, kończy się wydawaniem przez Prezesa UKE zaświadczenia. Prezes UKE, w drodze decyzji, odmawia przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego, jeżeli podmiot ubiegający się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia 2022/2065. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego może zasięgnąć opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Przy określaniu organu do wystąpienia z prośbą o opinię, Prezes UKE powinien kierować się jego umiejscowieniem w polskim systemie prawnym oraz posiadaną przez niego wiedzą ekspercką i doświadczeniem zapewniające możliwość adekwatnej oceny wniosków podmiotów ubiegających się o przyznanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Ze względu na wagę zagadnienia, jakim jest działalność zaufanych podmiotów sygnalizujących, Prezes UKE może zasięgać opinii zwłaszcza Prezesa Urzędu Ochrony Danych w sytuacji, w której zgodnie z oceną Prezesa UKE kwestia ochrony danych osobowych okaże się nadrzędna. Przewidziano termin 14 dni na przedstawienie opinii od dnia otrzymania wniosku o przedstawienie opinii, przy czym brak przedstawienia opinii w terminie nie wstrzymuje postępowania w sprawie nadania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.

Przepisy rozporządzenia 2022/2065 określają sytuację, w której konieczne jest cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego. Cofnięcie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego będzie również następowało w drodze decyzji. Ponadto zgodnie z art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po uzyskaniu informacji, iż zaufany podmiot sygnalizujący dokonał znacznej liczby niewystarczająco precyzyjnych, niedokładnych lub nieodpowiednio uzasadnionych zgłoszeń, może zawiesić status zaufanego podmiotu sygnalizującego na czas trwania kontroli. W przypadku stwierdzenia, w ramach postępowania prowadzonego z własnej inicjatywy albo na podstawie informacji otrzymanych od osób trzecich, w tym informacji udzielonych przez dostawcę platform internetowych na podstawie art. 22 ust. 6 rozporządzenia 2022/2065, iż podmiot nie spełnia wymaganych warunków, Prezes UKE po negatywnym dla zaufanego podmiotu sygnalizującego wyniku postępowania sprawdzającego wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zaufanego podmiotu sygnalizującego. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Podobnie w projekcie ustawy uregulowano przyznawanie statusu zweryfikowanego badacza, o którym mowa w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Przyznanie statusu zweryfikowanego badacza dokonywane jest w oparciu o kryteria określone w przepisach rozporządzenia 2022/2065 przez koordynatora do spraw usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby, tj. koordynatora, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej albo bardzo dużej wyszukiwarki internetowej lub w którym jego przedstawiciel prawny ma miejsce zamieszkania lub siedzibę. Wniosek, w celu wypełniania postulatów należytej cyfryzacji administracji, składa się w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. Postępowanie w sprawie przyznania statusu zweryfikowanego badacza będzie prowadził na gruncie krajowym Prezes UKE a potwierdzeniem przyznania tego statusu będzie wydanie zaświadczenia. Odmowa nadania takiego statusu kończy się decyzją. Należy podkreślić, że rolą zweryfikowanego badacza jest przeprowadzenie konkretnych badań w oparciu o dane przetwarzane przez wskazanego dostawcę. Prezes UKE przed przyznaniem statusu zweryfikowanego badacza zasięga opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych lub może zasięgnąć opinii innych organów administracji publicznej w sprawach zbieżnych z przedmiotem działalności podmiotu ubiegającego się o status zweryfikowanego badacza. Prezes UKE w przypadku zasięgnięcia opinii powinien kierować się własną wiedzą i doświadczeniem oraz znajomością polskiego systemu prawnego w określeniu właściwości organów działających w dziedzinie zainteresowania danego badacza reprezentującego określoną organizację badawczą. Prezes UKE zobowiązany będzie zasięgnąć opinii Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Podyktowane jest to ryzykiem naruszenia ochrony danych osobowych w przypadku udzielenia dostępu badaczowi do danych danego dostawcy, co wymaga należytej oceny każdego takiego wniosku. Wydanie zaświadczenia o nadaniu statusu zweryfikowanego badacza może być oparte o wniosek przekazany przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy badacz starający się o status zweryfikowanego badacza jest członkiem organizacji badawczej mającej siedzibę w innym państwie

członkowskim. Ze względu na konstrukcję rozporządzenia 2022/2065, sytuację tę przewidzianą w art. 40 ust. 9 rozporządzenia 2022/2065, wyczerpują wprowadzane rozwiązania ustawowe, gdyż niezależnie od przekazywania wniosku przez koordynatora do spraw usług cyfrowych wyznaczonego w innym państwie, decyzję wydaje się na wniosek badacza – w tym wypadku złożony na ręce tego innego koordynatora. Koordynator do spraw usług cyfrowych właściwy dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zobowiązany jest przekazać tej platformie lub wyszukiwarce wniosek złożony przez zweryfikowanego badacza celem udzielenia dostępu do danych tym badaczom. Przewidziano sytuację, w której dostawca bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej zwraca się do koordynatora do spraw usług cyfrowych z własnym wnioskiem o zmianę pierwotnie złożonego przez koordynatora wniosku. W takim przypadku koordynator zobowiązany jest rozpatrzyć sprawę zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065 określonymi w art. 40 ust. 6, a następnie przekazać dostawcy wniosek z uwzględnionymi zmianami lub informację o nieuwzględnieniu wniosku o zmianę. Przyjęty w nowelizacji przepis ma za zadanie uszczegółwić, iż kontakt odbywa się poprzez pojedynczy punkt kontaktowy dostawcy. W rozporządzeniu 2022/2065 określono także sytuację, kiedy cofa się status zweryfikowanego badacza. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza również następowało będzie w drodze decyzji. Zgodnie z art. 40 ust. 10 rozporządzenia 2022/2065, Prezes UKE po stwierdzeniu, iż zweryfikowany badacz nie spełnia wymaganych warunków określonych w rozporządzeniu 2022/2065, wydaje decyzję, w której cofa przyznany status zweryfikowanego badacza. Wiąże się to z cofnięciem dostępu do danych, do jakich dostęp miał badacz. Prezes UKE informuje dostawcę bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej o cofnięciu statusu zweryfikowanego badacza oraz wycofuje wniosek o udzielenie danych przekazany temu dostawcy. Cofnięcie statusu zweryfikowanego badacza może być poprzedzone kontrolą przeprowadzoną przez Prezesa UKE. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na niespełnianie przez badacza warunków określonych w rozporządzeniu i cofnięcia wniosku o udzielenie danych Prezes UKE informuje o ustaleniach zweryfikowanego badacza, który może odnieść się do ustaleń postępowania sprawdzającego w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania informacji. Od decyzji Prezesa UKE o odmowie przyznania statusu zweryfikowanego badacza i cofnięciu statusu przysługuje skarga do sądu administracyjnego. W przypadku statusu zweryfikowanych badaczy, ze względu na zakres działalności badaczy, konkretną sprawę, w której działają, jak i zakres danych osobowych przetwarzanych w związku z rozpatrywanym wnioskiem, nie zdecydowano się na utworzenie rejestru badaczy posiadających status zweryfikowanego badacza. Koordynatorzy do spraw usług cyfrowych zobowiązani będą jednak, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2065, do przekazywania Radzie Usług Cyfrowych informacji o osobach lub podmiotach, którym nadano taki status.

W rozporządzeniu 2022/2065 przewidziano, że bez uszczerbku dla ustanowionych tym rozporządzeniem przepisów dotyczących wyłączenia z odpowiedzialności w odniesieniu do informacji przekazywanych lub przechowywanych na żądanie odbiorcy usługi, dostawca usług pośrednich powinien ponosić odpowiedzialność za szkody poniesione przez odbiorców usługi spowodowane naruszeniem obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu przez tego dostawcę. Takie odszkodowanie powinno być zgodne z przepisami i procedurami określonymi w obowiązującym prawie krajowym i powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się dostępnych na mocy przepisów o ochronie konsumentów. Mając na względzie powyższe w projekcie ustawy zawarto regulacje dotyczące odpowiedzialności cywilnej i postępowania przed sądami, w przypadku dochodzenia odszkodowania z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.

W projekcie ustawy zawarto także przepisy dotyczące prowadzenia kontroli w celu weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Kontrola będzie prowadzona, co do zasady, przez Prezesa UKE, ale może być też prowadzona przez Prezesa UOKiK, w zakresie wynikającym z rozporządzenia i przypisanej właściwości. Z tego względu w projekcie ustawy przewidziano jednolitą procedurę przeprowadzania kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził.

W celu zagwarantowania przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 w projekcie ustawy przewidziano nakładanie kar pieniężnych. Wysokość kar określono uwzględniając wymogi rozporządzenia 2022/2065, zgodnie z którymi państwa członkowskie zapewnią możliwość karania za naruszenia obowiązków ustanowionych w rozporządzeniu 2022/2065 w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający, uwzględniając charakter, ciężar, powtarzalność i czas trwania naruszenia oraz mając na uwadze interes publiczny, zakres i rodzaj prowadzonej działalności, jak również możliwości ekonomiczne podmiotu dopuszczającego się naruszenia. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by grzywny lub okresowe kary pieniężne nakładane za naruszenia były w każdym indywidualnym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, poprzez ustanowienie krajowych przepisów i procedur zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065, z uwzględnieniem wszystkich kryteriów dotyczących ogólnych warunków nakładania grzywnien lub okresowych kar pieniężnych. W myśl rozporządzenia 2022/2065 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń tego rozporządzenia przez dostawców usług pośrednich podlegających ich kompetencji oraz przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania zgodnie z art. 51 rozporządzenia 2022/2065. Należy zwrócić uwagę, iż państwo członkowskie,

w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy usług pośrednich, ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozporządzenia 2022/2065, z wyjątkami tj.: 1. Komisja ma wyłączne uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania rozdziału III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065; 2. w odniesieniu do dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych Komisja ma uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania tego rozporządzenia inne niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065; 3. jeżeli Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie tego samego naruszenia, państwo członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce prowadzenia działalności dostawcy bardzo dużej platformy internetowej lub bardzo dużej wyszukiwarki internetowej, ma w odniesieniu do tych dostawców uprawnienia w zakresie nadzorowania i egzekwowania obowiązków wynikających z rozporządzenia innych niż określone w rozdziale III sekcja 5 rozporządzenia 2022/2065.

Należy podkreślić, iż zakres wyłączenia stosowania przepisów nowelizowanej ustawy nie uległ zmianie. Przepisy związane z wyłączeniem stosowania przepisów ustawy, które do tej pory odwoływały się do implementowanych w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną przepisów dyrektywy o handlu elektronicznym, od tej pory stosowane będą z uwzględnieniem bezpośrednio stosowanych przepisów rozporządzenia 2022/2065, w których zawarte są analogiczne przepisy. W związku z tym przepisy ustawy nadal nie będą stosowane do świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, z wyłączeniem określonych regulacji rozporządzenia 2022/2065.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie 2022/2065 jest aktem prawnym bezpośrednio obowiązującym, zatem będzie miało bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Jednym z celów dla którego przyjęto rozporządzenie jest zapewnienie skutecznego nadzoru nad dostawcami usług pośrednich oraz zapewnienie spójnego poziomu ochrony odbiorców ich usług. Rozporządzenie ma ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorstw na jednolitym rynku, w taki sposób, aby nie musiały one dostosowywać się do możliwie rozbieżnych przepisów krajowych. Wszystkie państwa członkowskie UE będą stosowały przepisy rozporządzenia 2022/2065. Jednocześnie jednak niniejsze rozporządzenie pozostawia pewne kwestie do uregulowania i doprecyzowania w prawie krajowym poszczególnych państw członkowskich. W szczególności dotyczy to zaprojektowania skutecznego systemu egzekwowania przepisów rozporządzenia w danym państwie.

W efekcie w pozostałych państwach członkowskich UE, analogicznie jak w przypadku Polski, prowadzone są niezbędne prace wdrożeniowe. Obejmują one wyznaczenie organu, który ma pełnić funkcje nadzorcze wynikające z rozporządzenia (koordynator ds. usług cyfrowych) oraz ewentualne przyznanie dodatkowych zadań wynikających z rozporządzenia innym regulatorom krajowym. Prace te obejmują także przegląd i dostosowanie (zmiana bądź uchylenie) przepisów krajowych dotyczących dostawców usług pośrednich do nowych wymogów, jakie nakłada niniejsze rozporządzenie (w tych państwach gdzie przyjęto regulacje krajowe wchodzące w zakres merytoryczny spraw regulowanych w rozporządzeniu 2022/2065). Prace te są prowadzone równolegle we wszystkich państwach, zatem nie ma aktualnie rozwiązań z innych państw członkowskich, które mogłyby być przedmiotem analizy. Ponadto, przepisy rozporządzenia mają charakter pionierski, tj. jest to pierwsza tak kompleksowa regulacja na świecie regulująca zasady działania dostawców usług pośrednich pod kątem sposobu moderowania przez nich treści.

Poniżej przedstawiono organy wskazane do pełnienia roli koordynatora ds. usług cyfrowych w innych państwach członkowskich UE:

Państwo	Koordinator ds. usług cyfrowych – wyznaczony lub planowany do wyznaczenia	Zakres kompetencji danego regulatora
Austria	KommAustria (Austrian Communications Authority)	Media
Belgia	Belgian Institute for Postal and Telecoms (BIPT)	Telekomunikacja, Poczta
Bułgaria	Communications Regulation Commission	Telekomunikacja, Poczta
Chorwacja	Croatian Regulatory Authority for Network Industries (HAKOM)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Cypr	Cyprus Radiotelevision Authority (CRTA)	Media
Czechy	Czech Telecommunication Office	Telekomunikacja, Poczta

Dania	Danish Competition and Consumer Authority (DCCA)	Ochrona konkurencji, Ochrona konsumentów
Estonia	Consumer Protection and Technical Regulatory Authority (CPTRA)	Telekomunikacja, Koleje, Ochrona konsumentów
Finlandia	Finnish Transport and Communications Agency (Traficom)	Transport, Telekomunikacja
Francja	Regulatory Authority for Audiovisual and Digital Communication (ARCOM)	Media, Telekomunikacja
Niemcy	Federal Network Agency (Bundesnetzagentur, BNetzA)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje, Energia
Grecja	Hellenic Telecommunications and Post Commission (EETT)	Telekomunikacja, Poczta
Węgry	National Media And Infocommunications Authority (NMHH)	Media, Telekomunikacja
Irlandia	Media Commission (Coimisiún na Meán)	Media
Włochy	Authority for Communications Guarantees (AGCOM)	Media, Telekomunikacja, Poczta
Łotwa	Consumer Rights Protection Centre	Ochrona konsumentów
Litwa	Communications Regulatory Authority (RRT)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Luksemburg	Competition Authority	Ochrona konkurencji
Malta	Malta Communications Authority (MCA)	Telekomunikacja, Poczta, eCommerce
Holandia	Authority for Consumers and Markets (ACM)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Transport, Poczta, Energia, Ochrona konsumentów
Portugalia	National Communications Authority	Telekomunikacja, Poczta
Rumunia	National Authority for Administration and Regulation in Communications (ANCOM)	Telekomunikacja, Poczta
Słowacja	Council for Media Services	Media
Słowenia	Agency for Communication Networks and Services (AKOS)	Telekomunikacja, Poczta, Koleje
Hiszpania	National Markets and Competition Commission (CNMC)	Ochrona konkurencji, Telekomunikacja, Energy, Poczta, Transport
Szwecja	Postal and Telecommunication Authority (PTA)	Telekomunikacja, Poczta

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Użytkownicy internetu	93,3% gospodarstw domowych w Polsce.	GUS (Społeczeństwo informacyjne w Polsce w 2022 r.).	Możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.
Dostawcy usług pośrednich	Okolo 10 tys. w całej UE W Polsce działa 3952 przedsiębiorców telekomunikacyjnych – oferujących usługę pośrednictwa w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065. Na koniec września 2022 r. w Polsce zarejestrowanych było 6239 firm określonych na podstawie klasyfikacji PKD jako potencjalni hostingodawcy. Brak danych dotyczących liczby platform internetowych.	Brak rzeczowych rejestrów dostawców usług pośrednich utrudnia adekwatne określenie liczby podmiotów. Impact Assessment wykonany przez Komisję Europejską szacuje liczbę takich dostawców w Europie na około dziesięć tysięcy (występujących w formie mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw) – dane KE. Dane pochodzą z Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych prowadzonego przez UKE. Podklasa 63.11.Z, Przetwarzanie danych; zarządzanie stronami internetowymi (hosting) i podobna działalność. Z tej liczby jedynie 33 są sklasyfikowane jako średnie lub duże firmy. Trudność w określeniu liczby podmiotów tego rodzaju wynika między innymi z faktu, iż definicja platformy została wprowadzona do prawa stosunkowo niedawno.	Obowiązki nakładane przez rozporządzenie 2022/2065, konieczność poddania się kontroli wypełniania obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2065 przeprowadzanej przez Prezesa UKE, możliwość konieczności uiszczenia kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065.
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1	Informacja ogólnodostępna	Szereg obowiązków, związanych z powierzeniem Prezesowi UKE roli koordynatora ds. usług cyfrowych, których spełnienie wymusza zwiększenie liczby pracowników ze względu na znaczną liczbę obowiązków nieistniejących w obowiązującym stanie prawnym.

			Wprowadzony zostaje obowiązek kontrolowania przestrzegania przepisów przez podmioty do tego zobowiązane oraz przewiduje się możliwość nakładania kar pieniężnych. Zgodnie z przepisami projektu ustawy Prezes UKE wydawać będzie decyzje w postępowaniach dotyczących: - certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów; - przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego; - przyznania statusu zweryfikowanego badacza. Prezes UKE będzie również organem zobowiązanym do prowadzenia współpracy z koordynatorami ds. usług cyfrowych innych państw członkowskich.
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt ustawy nakładana na Prezesa UOKiK obowiązki w zakresie spraw, o których mowa w rozdziale I sekcja 4 rozporządzenia 2022/2065 oraz innych spraw dotyczących ochrony konsumentów, o których mowa w rozporządzeniu 2022/2065. W ramach tych obowiązków Prezes UOKiK uprawniony będzie do przeprowadzania kontroli i nakładania kar pieniężnych. Organ zobowiązany będzie również przysyłać do Prezesa UKE coroczne sprawozdanie z przeprowadzonych przez siebie działań związanych z pełnieniem organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia 2022/2065.
Podmioty do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów	Brak możliwości określenia przed rozpoczęciem funkcjonowania przepisów ustawy	Brak danych	Rozporządzenie 2022/2065 nakłada na państwa członkowskie obowiązek certyfikowania podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów na potrzeby rozwiązywania sporów wynikających z decyzji dostawców platform internetowych (art. 20 rozporządzenie 2022/2065). Projekt ustawy ustanawia procedurę certyfikacji takich podmiotów.
Zaufane podmioty sygnalizujące	Brak możliwości określenia przed rozpoczęciem funkcjonowania przepisów ustawy	Brak danych	Dostawcy platform internetowych wprowadzają niezbędne środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące, działające w wyznaczonych dziedzinach, w których dysponują wiedzą ekspercką, za pośrednictwem mechanizmów. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego.
Zweryfikowani badacze	Brak możliwości określenia przed rozpoczęciem	Brak danych	Na uzasadniony wniosek koordynatora ds. usług cyfrowych właściwego dla miejsca siedziby dostawcy bardzo dużych

	funkcjonowania przepisów ustawy		platform internetowych lub bardzo dużych wyszukiwarek internetowych udzielają dostępu do danych zweryfikowanym badaczom, którzy spełniają wymogi określone w art. 40 ust. 8 rozporządzenia 2022/2065. Projekt ustawy ustanawia procedurę uzyskiwania statusu zweryfikowanego badacza.
Sądy administracyjne	16 wojewódzkich sądów administracyjnych i Naczelny Sąd Administracyjny	Informacja ogólnodostępna	Rozpatrywanie skarg na decyzje Prezesa UKE.
Sądy okręgowe	47	Informacja ogólnodostępna	Zwiększenie wpływu spraw związanych z roszczeniami odbiorców usług za naruszenia obowiązków dostawców usług pośrednich wynikających z rozporządzenia 2022/2065

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W dniach 5-19 stycznia 2024 r. przeprowadzono konsultacje założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw wdrażającej rozporządzenie 2022/2065. Podsumowanie konsultacji umieszczono na stronie internetowej Ministerstwa Cyfryzacji: <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/wyniki-konsultacji-zalozen-wdrozenia-aktu-o-uslugach-cyfrowych-w-polsce>

Projekt ustawy zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Poniżej wskazano podmioty, do których zostanie przesłany projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Gospodarczej,
5. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
6. Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej,
7. Polska Izba Handlu,
8. Izba Gospodarki Elektronicznej,
9. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
10. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
11. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
12. Fundacja Nowoczesna Polska,
13. Fundacja Projekt Polska,
14. Internet Society Poland,
15. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
16. Fundacja Panoptikon,
17. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
18. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
19. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
20. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
21. Związek Rzemiosła Polskiego,
22. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
23. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
24. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,

25. Fundacja ePaństwo,
26. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
27. Federacja Konsumentów,
28. Związek Cyfrowa Polska,
29. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
30. Sektorowa Rada ds. Kompetencji - Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
31. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
32. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
33. Fundacja Open Allies,
34. Fundacja InStrat,
35. Fundacja Startup Poland,
36. Wikimedia Europe,
37. Fundacja Forum Konsumentów,
38. Stowarzyszenie Dziennikarzy i Wydawców Repropol,
39. Stowarzyszenie Sygnał,
40. Izba Wydawców Prasy,
41. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS),
42. Związek Autorów i Producentów Audiowizualnych (ZAPA),
43. Związek Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR,
44. Stowarzyszenie Kreatywna Polska (SKP),
45. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji,
46. Sieć Badawcza Łukasiewicz – PORT,
47. Stowarzyszenie Nowoczesnej Edukacji Prawnej.

Planowane jest wyznaczenie 30-dniowego terminu na zgłaszanie uwag w ramach konsultacji publicznych.

Projekt ustawy zostanie skierowany do opiniowania do następujących podmiotów:

1. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
4. Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
5. Komisji Nadzoru Finansowego,
6. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
7. Rzecznika Praw Obywatelskich,
8. Rzecznika Praw Dziecka,
9. Prezesa Prokuraturii Generalnej RP,
10. Krajowej Izby Radców Prawnych,
11. Naczelnej Rady Adwokackiej,
12. Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,
13. Krajowej Rady Sądownictwa,
14. Rady Dialogu Społecznego,
15. Rady Działalności Pożytku Publicznego,
16. Business Centre Club – Związek Pracodawców,
17. Federacji Przedsiębiorców Polskich,
18. Forum Związków Zawodowych,
19. Konfederacja Lewiatan,
20. Niezależnego Samorządowego Związku Zawodowego „Solidarność”,
21. Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
22. Pracodawców RP,
23. Związku Przedsiębiorców i Pracodawców,
24. Związku Rzemiosła Polskiego,
25. Polskiego Towarzystwa Gospodarczego.

Planowane jest wyznaczenie 30-dniowego terminu na zgłaszanie uwag w ramach opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	0,76	2,47	2,54	2,61	2,68	2,75	2,82	2,89	2,96	3,04	3,11	28,63
budżet państwa	0,76	2,47	2,54	2,61	2,68	2,75	2,82	2,89	2,96	3,04	3,11	28,63
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-0,76	-2,47	-2,54	-2,61	-2,68	-2,75	-2,82	-2,89	-2,96	-3,04	-3,11	-28,63
budżet państwa	-0,76	-2,47	-2,54	-2,61	-2,68	-2,75	-2,82	-2,89	-2,96	-3,04	-3,11	-28,63
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Regulacja spowoduje skutki finansowe dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, polegające na zwiększeniu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Mając na uwadze, że w budżecie państwa na 2024 r. nie zabezpieczono środków na finansowanie zadań wynikających z projektu ustawy, w 2024 r. wydatki zostaną sfinansowane z rezerwy celowej na zmiany systemowe i niektóre zmiany organizacyjne, w tym nowe zadania. Wydatki budżetu państwa w latach kolejnych stanowiące skutek finansowy przedmiotowej ustawy, zostaną pokryte z budżetu państwa, części 76 - Urząd Komunikacji Elektronicznej oraz części 53 - Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwiększonej do wysokości kwoty wskazanej w artykule ustawy określającym maksymalny limit wydatków. W związku z nowymi zadaniami i koniecznością zapewnienia ich terminowej realizacji (w terminach wynikających z rozporządzenia 2022/2065) przewiduje się utworzenie 5 nowych etatów do obsługi zadań w UOKiK oraz 15 nowych etatów w UKE, które będą realizowane z budżetu państwa z odpowiednich części budżetowych, w tym części 76. Koszty stanowiąc będą podstawę do zwiększenia dotychczasowych limitów wydatkowych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W związku z nowymi zadaniami i koniecznością zapewnienia ich terminowej realizacji (w terminach wynikających z rozporządzenia 2022/2065) przewiduje się konieczność utworzenia 20 nowych etatów do obsługi tych zadań. 5 nowych etatów do obsługi zadań w UOKiK oraz 15 nowych etapów w związku ze znacznym zwiększeniem obowiązków pracowników UKE, które wynikają z przepisów rozporządzenia 2022/2065, w tym dotyczących m.in. rozpatrywania skarg na działania usługodawców, prowadzenia działań kontrolnych, prowadzenia postępowań dotyczących certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów i przyznawania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, prowadzenia europejskiej współpracy administracyjnej z Komisją Europejską oraz innymi organami wyznaczonymi do pełnienia roli koordynatora ds. usług cyfrowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, a przy tym ze znacznej liczby podmiotów objętych nowymi obowiązkami. Wywiązanie się z zadań wymagać będzie rozwinięcia posiadanego obecnie zasobu wiedzy specjalistycznej z zakresu usług świadczonych drogą elektroniczną poprzez zatrudnienie nowych pracowników, zakup sprzętu, jak i potencjalnie modyfikację systemów teleinformatycznych. W przypadku systemów teleinformatycznych przewiduje się wykorzystanie											

obecnie posiadanych przez UKE systemów kontaktu z obywatelami i przedsiębiorcami (CIK UKE, PUE UKE), co powinno znacząco obniżyć potencjalne koszty wdrożenia wymaganych zmian. W związku z tym, iż obecnie systemy przystosowane są do obsługi znacznej liczby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz skarg lub wniosków ze strony obywateli, nie przewiduje się konieczności rozbudowy infrastruktury technicznej koniecznej do utrzymania wspomnianych systemów.

Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla UKE:

Założenia

Liczba dni roboczych w roku - 252

Liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym - 7

Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku - 26

Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku - 10

Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku - 7

Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika - 1463

Roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) - 21 500 godz.

Wyliczona liczba personelu - 14,69

Minimalna liczba etatów personelu - 15

Wykaz najważniejszych zadań:

- certyfikacja podmiotów do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów - 1000 godz./rok
- przyznawanie statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego - 2000 godz./rok
- przyznanie statusu zweryfikowanego badacza - 500 godz./rok
- postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 - 7000 godz./rok
- możliwość wytaczania powództwa na rzecz odbiorcy usługi z tytułu naruszenia rozporządzenia 2022/2065 - 500 godz./rok
- możliwość przedstawiania sądowi opinii w sprawie o roszczenie z tytułu naruszenia rozporządzenia 2022/2065 - 1500 godz./rok
- rozpatrywanie skarg, od odbiorców usługi, na dostawców usług pośrednich - 9 000 godz./rok

Analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla UOKiK:

Założenia

Liczba dni roboczych w roku - 252

Liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym - 7

Liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku - 26

Liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku - 10

Liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku - 7

Liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika - 1463

Roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) - 7000 godz.

Wyliczona liczba personelu - 4,78

Minimalna liczba etatów personelu - 5

Wykaz najważniejszych zadań UOKiK:

- rozpatrywanie skarg, od odbiorców usługi, na dostawców usług, przekazanych zgodnie z właściwością przez PUKE - 2000 godz./rok.
- postępowanie w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 - 5000 godz./rok

Do wyliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia (20 etatów specjalistycznych w UKE i UOKiK) przyjęto jednolite założenia, zgodnie z którymi:

- koszt utworzenia stanowiska pracy: osiem tysięcy złotych (8 000 zł),
- roczny koszt 1 etatu z wynagrodzeniem na poziomie eksperckim: sto dwadzieścia tysięcy złotych (120 000 zł).

Tym samym:

- koszt utworzenia 20 stanowisk pracy: sto sześćdziesiąt tysięcy złotych (160 000 zł),
- roczny koszt 20 etatów specjalistycznych: dwa miliony czterysta tysięcy złotych (2 400 000 zł).

Do określenia dynamiki realnej wynagrodzenia brutto zastosowano *Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw* (aktualizacja październik 2023 r.).

W roku „0” (2024 r.) przyjęto perspektywę 4 miesięcy zatrudnienia.

W pierwszym roku obowiązywania ustawy (2025 r.) roczne składki na ubezpieczenie społeczne dla jednego pracownika wyniosą około 34 tys. zł.

W pierwszym roku obowiązywania ustawy (2025 r.) roczne składki na Fundusz Pracy dla jednego pracownika wyniosą około 2,6 tys. zł.

Roczny dochód podatkowy od jednego pracownika jest szacowany na ok. 7,5 tys. zł.

Administracyjne kary pieniężne:

Projekt zakłada, że Prezes UKE oraz Prezes UOKiK mogą nałożyć na dostawcę usług pośrednich obowiązany do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065, w drodze decyzji:

- administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 6% światowego obrotu osiągniętego przez ten podmiot w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary,
- administracyjną karę pieniężną w wysokości nie większej niż 1% rocznego dochodu lub światowego obrotu danego podmiotu w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Według projektu właściwy organ, ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględni czas trwania, zakres lub skutki naruszenia, wcześniejsze naruszenia popełnione przez ukaranego dostawcę usług pośrednich, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Ponadto, dostawca usług pośrednich jest obowiązany do dostarczenia właściwemu organowi na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, właściwy organ może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, uwzględniając wielkość dostawcy usług pośrednich, specyfikę prowadzonej przez niego działalności lub ogólnie dostępne dane finansowe dotyczące dostawcy usług pośrednich, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.

Przedmiotowe rozwiązania wpłyną na wielkość wpływów finansowych do budżetu państwa. Jednocześnie ze względu na istotne *novum* przedmiotowych rozwiązań określenie nawet przybliżonych skutków finansowych jest utrudnione.

Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 dostawcy usług pośrednich, którzy nie mają siedziby w UE, ale oferują usługi w UE wyznaczają na piśmie osobę prawną lub fizyczną do działania w charakterze ich przedstawiciela prawnego w jednym z państw członkowskich, w których dostawca oferuje swoje usługi. Takie rozwiązanie ma ułatwić egzekwowanie obowiązków rozporządzenia od dostawców z państw trzecich. W myśl rozporządzenia 2022/2065 w przypadku gdy jest to konieczne do wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia, koordynatorom ds. usług cyfrowych w odniesieniu do dostawców usług pośrednich podlegających kompetencji ich państwa członkowskiego przysługuje również uprawnienie do przyjęcia środków tj.:1. żądania, aby organ zarządzający tych dostawców bez zbędnej zwłoki zbadał sytuację, przyjął i przedłożył plan działania

określający niezbędne środki mające na celu zaprzestanie naruszenia, zapewnił przyjęcie takich środków przez dostawcę i przedłożył sprawozdanie z przyjętych środków; 2. w przypadku gdy koordynator ds. usług cyfrowych uzna, że dostawca usług pośrednich nie spełnił w wystarczający sposób tych wymogów, że naruszenie nie zostało usunięte lub nadal trwa i wyrządza poważne szkody oraz że naruszenie to wiąże się z przestępstwem zagrażającym życiu lub bezpieczeństwu osób – zwrócenia się do organu sądowego swojego państwa członkowskiego z wnioskiem o nakazanie tymczasowego ograniczenia dostępu odbiorców do usługi, której dotyczy naruszenie, lub – wyłącznie

	gdy nie jest to wykonalne z przyczyn technicznych – do interfejsu internetowego dostawcy usług pośrednich, na którym dochodzi do naruszenia.							
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Konieczność poddania się kontroli ze strony właściwych organów, w tym adekwatnej współpracy w ramach wszelkich czynności kontrolnych określonych przepisami. Obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez właściwy organ.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zgodnie z rozporządzeniem 2022/2065 obywatele zyskują możliwość wnoszenia skarg do Prezesa UKE na działanie dostawców usług pośrednich.						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wpływ na przedsiębiorców Dokonując oceny wpływu projektowanych zmian należy zwrócić uwagę, iż precyzyjne oszacowanie skutków przedmiotowych regulacji jest utrudnione, a w przypadku niektórych aspektów na obecnym etapie prowadzonych prac nieosiągalne. Kontrolom wykonywanym przez Prezesa UKE oraz inne właściwe organy podlegać będą nie tylko przedsiębiorcy, lecz wszyscy usługodawcy oferujący usługi pośrednie polegające na świadczeniu usług znanych jako usługi „zwykłego przekazu”, „cachingu” i „hostingu”. Projekt ustawy nie nakłada na te podmioty dodatkowych, wychodzących poza ramy rozporządzenia 2022/2065 obowiązków, a jedynie służy wyposażeniu właściwych organów w kompetencje kontrolne, zmierzające do zapewnienia skuteczności i egzekwowalności przepisów rozporządzenia 2022/2065. Tym samym, w związku z wynikiem kontroli przeprowadzonej przez właściwy organ, podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 mogą być zmuszone do poniesienia wydatków koniecznych do wdrożenia rozwiązań określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Szacowane koszty, które potencjalnie będą musiały zostać poniesione przez podmioty zależą od paru czynników, takich jak zasięg oddziaływania usługodawcy (terytorialny, liczba użytkowników korzystających z usług), jak i modelu biznesowego przyjętego przez dany podmiot. Szczegółowe wyliczenia wskazane są w <i>Impact Assessment</i> wykonanym przez Komisję Europejską. W zakresie projektowanej ustawy koszty poniesione przez podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 związane byłyby z hipotetycznymi karami pieniężnymi, do których nakładania uprawniony jest właściwy organ w zakresie swojej właściwości, w przypadku stwierdzenia niewywiązywania się z przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 przez te podmioty. Należy wyraźnie podkreślić, iż nowe obowiązki po stronie przedsiębiorców oraz ewentualne koszty z tym związane wynikają wprost z przepisów rozporządzenia 2022/2065, nie zaś z samego projektu ustawy. Wpływ na obywateli							

	Obywatele – jako użytkownicy usług oferowanych przez usługodawców, np. użytkownicy platform społecznościowych, w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2022/2065 zostaną wyposażeni w możliwość składania skarg na działalność usługodawców do Prezesa UKE na zasadach określonych w rozporządzeniu 2022/2065. Ponadto, projektowana ustawa przewiduje możliwość dochodzenia odszkodowania za poniesione przez użytkownika straty związane z działaniem usługodawcy w ramach postępowania prowadzonego przed sądem powszechnym.
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Projekt ustawy nie nakłada na podmioty zobowiązane do przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065 obowiązków wychodzących poza zakres tego rozporządzenia. Wśród nałożonych przez rozporządzenie 2022/2065 obowiązków wymienić należy następujące: A. Obowiązki dostawców usług pośrednich: 1. wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego dostawcy bezpośrednią komunikację z organami państw członkowskich oraz Komisją i Radą Usług Cyfrowych; 2. wyznaczanie pojedynczego punktu kontaktowego umożliwiającego odbiorcom usługi bezpośrednią i szybką komunikację z nimi, drogą elektroniczną i w sposób przyjazny dla użytkownika; 3. uwzględnianie w warunkach korzystania z usług informacji na temat wszelkich ograniczeń, które nakładają w związku z korzystaniem z ich usług, w odniesieniu do informacji przekazywanych przez odbiorców usługi; 4. co najmniej raz w roku dostawcy usług pośrednich mają obowiązek podania do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego oraz w łatwo dostępny sposób jasne, łatwo zrozumiałe sprawozdania dotyczące wszelkiego moderowania treści, które dokonali w danym okresie; B. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do dostawców usług hostingu, w tym platform internetowych: 1. obowiązek wdrażania mechanizmów umożliwiających dowolnej osobie lub dowolnemu podmiotowi zgłoszenie im obecności w ich usłudze określonych informacji, które dana osoba lub dany podmiot uważają za nielegalne treści; 2. obowiązek przedstawiania wszystkim zainteresowanym odbiorcom usługi jasne i konkretne uzasadnienie w odniesieniu do ograniczeń nałożonych ze względu na fakt, iż informacje przekazane przez odbiorcę usługi stanowią nielegalne treści lub są niezgodne z warunkami korzystania z usług dostawcy; 3. w przypadku gdy dostawca usług hostingu poweźmie jakiegokolwiek informacje dające podstawę do podejrzenia, że popełniono, popełnia się lub może dojść do popełnienia przestępstwa zagrażającego życiu lub bezpieczeństwu osoby lub osób, ma obowiązek natychmiast informować o swoim podejrzeniu organy ścigania lub organy sądowe zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich i przekazać wszystkie dostępne informacje na ten temat; C. Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do platform internetowych (z wyłączeniem dotyczącym mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw): 1. obowiązek zapewnienia odbiorcom usługi, w tym osobom lub podmiotom, które dokonały zgłoszenia, dostępu do skutecznego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, który umożliwia im elektroniczne i bezpłatne wnoszenie skarg na decyzję;	

2. obowiązek informowania o możliwości skorzystania przez odbiorców usługi z pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz współpraca, w dobrej wierze, z wybranym certyfikowanym organem pozasądowego rozstrzygnięcia sporów w celu rozstrzygnięcia sporu;
3. wprowadzenie niezbędnych środków technicznych i organizacyjnych w celu zapewnienia priorytetowego traktowania zgłoszeń dokonywanych przez zaufane podmioty sygnalizujące;
4. obowiązek zawieszania na rozsądny okres i po wydaniu uprzedniego ostrzeżenia świadczenie usług na rzecz odbiorców usługi często przekazujących oczywiście nielegalne treści;
5. dostawcy platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, mają obowiązek zapewniać, aby odbiorcy usługi byli w stanie w sposób jasny, wyraźny, zwięzły i jednoznaczny oraz w czasie rzeczywistym stwierdzić, m.in. że informacje są reklamą;
6. dostawcy platform internetowych, którzy korzystają z systemów rekomendacji, w prostym i przystępnym języku mają obowiązek określać w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry stosowane w ich systemach rekomendacji;
7. dostawcy platform internetowych dostępnych dla małoletnich mają obowiązek wprowadzać odpowiednie i proporcjonalne środki, aby zapewnić wysoki poziom prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich w ramach świadczonych przez siebie usług.
8. specjalne obowiązki platform handlowych w zakresie sprawdzania tożsamości osób trzecich („Know Your Business Customer”, KYBC), zgodność w fazie projektowania, kontrole weryfikacyjne, informowanie konsumentów o nielegalnym produkcie lub nielegalnej usłudze.

Projekt przewiduje, w przypadku postępowań kontrolnych lub dotyczących certyfikacji oraz nadawania statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, konieczność wydania decyzji przez Prezesa UKE, co wiąże się z koniecznością zwiększenia liczby dokumentów oraz procedur. Jednakże przepisy dotyczące kontroli, jak i wydawania innych decyzji oparte są na rozwiązaniach obecnie stosowanych w polskim systemie prawnym, zwłaszcza przez Prezesa UKE w postępowaniach innych niż te dotyczące zakresu niniejszego projektu. Tym samym wykorzystanie znajomości praktyk tego typu postępowań skutkować będzie obniżeniem negatywnego wpływu na czas postępowania lub liczbę dokumentów. Zarazem zarówno skargi na działanie usługodawców, kierowane do Prezesa UKE, jak i decyzje związane z certyfikacją oraz nadawaniem statusów zaufanego podmiotu sygnalizującego lub zweryfikowanego badacza, przystosowane są do elektronizacji. Celem przyspieszenia postępowań w powyższych sprawach, jak również w związku z wypełnianiem postulatów należytej cyfryzacji administracji, zastosowane zostaną przepisy ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych.

Dodatkowo rozporządzenie 2022/2065 przewiduje powierzenie części obowiązków wynikających z kontroli przestrzegania przepisów tego rozporządzenia Komisji Europejskiej, co wpływa na ostateczny wymiar pracy krajowych organów nadzorczych, ograniczony do działań dotyczących co do zasady krajowych usługodawców. Według projektu ustawa postępowanie zaczynać się będzie od wydania przez właściwy organ postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 oraz zawiadomienia o tym stron postępowania. Kontrola będzie mogła być prowadzona przez koordynatora do spraw usług cyfrowych - Prezesa UKE albo Prezesa UOKiK, jako właściwy organ, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2022/2065. Z uwagi na fakt, że kontrola będzie dotyczyła przestrzegania przez podmioty kontrolowane przepisów rozporządzenia 2022/2065, w projekcie ustawy przewidziano jedną wspólną procedurę kontroli bez względu na to, który organ będzie ją prowadził. W przypadku kontroli jest to podyktowane koniecznością zapewnienia stosowania przy kontroli jednolitych procedur i uprawnień organu prowadzącego kontrolę, a także zagwarantowaniem takich samych praw kontrolowanemu bez względu, na to który organ przeprowadzi kontrolę. Prezes UKE oraz Prezes UOKiK są uprawnieni i zobowiązani do kontroli weryfikacji przestrzegania przepisów rozporządzenia 2022/2065. Kontrolę wszczyna się z urzędu. W celu zapewnienia pewności prawnej i rzetelności przeprowadzenia kontroli odwołano się do zawartych obecnie m.in. w ustawie – Prawo telekomunikacyjne regulacji wymagających, aby co do zasady kontrole przeprowadzali pracownicy właściwego urzędu (a zatem osoby pozostające w stosunku pracy) po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Projektowane przepisy na wzór regulacji obecnie stosowanych, zawartych w ustawie – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawierają katalog czynności, do których przeprowadzający kontrolę jest upoważniony. Są to uprawnienia w szczególności dotyczące dostępu do materiałów, dokumentów, wstępu do obiektów, nieruchomości. Obok tego, ze względu na potrzebę zapewnienia efektywności, sprawności przeprowadzania kontroli, w szczególności w przypadku czynności wymagających eksperckiej wiedzy, wprowadzono regulację dopuszczającą udział w czynnościach kontrolnych również innych osób – posiadających wiedzę specjalistyczną. Osoby takie będą musiały również dysponować upoważnieniem udzielonym przez organ przeprowadzający kontrolę. Z kontroli sporządza się protokół. Po zakończeniu postępowania właściwy organ uprawniony będzie:

- wydawać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065. W decyzji tej właściwy organ będzie mógł też określić środki usunięcia trwających skutków naruszenia obowiązków w celu zapewnienia wykonania nakazu, w szczególności zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji;
- nie wydawać decyzji, jeżeli dostawca zaprzestał naruszania obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065;
- wydać decyzję o uznaniu praktyki dostawcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Należy przy tym zwrócić uwagę, iż ciężar udowodnienia okoliczności, o których mowa w przypadku wydawania decyzji o uznaniu praktyki przedsiębiorcy za naruszającą obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065 i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania spoczywa na dostawcy. Projektowane przepisy określają skutki stwierdzenia nieprawidłowości w następstwie przeprowadzanego postępowania, tj. możliwość nałożenia kary. Regulacją umożliwiającą nałożenie kary na podstawie wyników kontroli w ramach przeprowadzanego postępowania podyktowana jest zapobiegnięciem sytuacji, w której kara groziłaby dopiero za nieusunięcie nieprawidłowości wykazanych w ewentualnym zaleceniu pokontrolnym. Przepisy ustawy nie przewidują realizacji mechanizmu zaleceń pokontrolnych, gdyż w przypadku dostawców usług pośrednich i ich obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu 2022/2065, nadrzędnymi wartościami są czas i sprawność działania, ze względu na ciągły, trwający w czasie rzeczywistym charakter naruszania praw odbiorców usługi. Inne rozwiązanie mogłoby skutkować, wbrew celowi przepisów, ewentualną zachętą do nieprzestrzegania przepisów. Należy podkreślić, iż nie zdecydowano się na automatyczne nakładanie kary pieniężnej – w sytuacji, w której wedle oceny organu właściwego zasadne byłoby podjęcie mniej restrykcyjnych działań. Ponadto, właściwy organ może również nakładać kary w przypadkach, gdy nie przeprowadzono kontroli a naruszenie wykazane zostało w inny sposób. Obok tego, jeżeli w toku postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2022/2065 zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy - że dostawca naruszył obowiązki wynikające z rozporządzenia 2022/2065, a dostawca zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, właściwy organ będzie mógł, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W takiej decyzji właściwy organ może określić termin wykonania zobowiązań lub zobowiązać dostawcę do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji lub do publikacji decyzji w całości lub w części na koszt dostawcy, z zaznaczeniem, czy decyzja ta jest prawomocna. W projekcie ustawy wprowadzono możliwość nałożenia kary na dostawcę w przypadku niepodjęcia przez niego określonych działań lub gdy nie zaprzestał on działań niezgodnych z rozporządzeniem 2022/2065, mimo złożonego zobowiązania. Uzależnione jest to upływem 30 dni od dnia doręczenia decyzji lub upływu terminu wykonania zobowiązań, jeśli taki został określony przez właściwy organ. Ponadto w projekcie ustawy zawarto rozwiązanie, zgodnie z którym właściwy organ mógł, bez wszczynania postępowania, wystąpić do dostawcy w sprawie naruszenia obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065, aby umożliwić dostawcy w określonym terminie, nie krótszym niż 14 dni, przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie. W tym kontekście projektowana ustawa wprowadza analogiczne rozwiązania na wzór przepisów innych aktów Unii Europejskiej, w tym Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

9. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się zwiększenie liczby miejsc pracy związane ze zwiększeniem liczby etatów w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej i Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☒ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	Rozporządzenie 2022/2065 oraz projekt ustawy wymuszają dostosowanie w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej systemów telekomunikacyjnych ułatwiających rozpatrywanie przez organ spraw oraz utrzymywanie kontaktu z obywatelami. Przewiduje się, iż potencjalne zmiany powinny objąć istniejące już systemy teleinformatyczne wykorzystywane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej. W związku z wprowadzeniem możliwości zaskarżenia decyzji UKE w sprawie certyfikacji organów pozasądowego rozstrzygania sporów, przyznania statusu zaufanego podmiotu

	sygnalizującego oraz przyznania statusu zweryfikowanego badacza – przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów administracyjnych. W związku z wprowadzeniem prawa dochodzenia od dostawców usług pośrednich odszkodowania za wszelkie szkody lub straty poniesione w wyniku naruszenia przez tych dostawców ich obowiązków wynikających z rozporządzenia 2022/2065 przewiduje się zwiększenie liczby spraw wpływających do sądów okręgowych.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wejście w życie ustawy planowane jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie jest konieczne przeprowadzenie ewaluacji ze względu na charakter wdrożeniowy projektu ustawy, określającego ramy instytucjonalne i proceduralne stosowania rozporządzenia 2022/2046. Zgodnie z art. 55 rozporządzenia 2022/2065 Prezes UKE jako koordynator ds. usług cyfrowych sporządza roczne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie tego rozporządzenia, uwzględniające liczbę skarg otrzymanych na podstawie art. 54 rozporządzenia oraz przegląd działań następczych. Rozporządzenie wprowadza nakład na koordynatorów ds. usług cyfrowych obowiązek podania rocznego sprawozdania do wiadomości publicznej w formacie nadającym się do odczytu maszynowego. Na tej podstawie możliwa będzie ocena stosowania rozporządzenia 2022/2065 w Polsce.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	